ПРОЛЕТАРЫІ ЎСІХ КРАІН, ЕДНАЙЦЕСЯ!

ЗАРА

ОРГАН БРЭСЦКАГА АБКОМА КП(б)Б
І АБЛАСНОГА СОВЕТА ДЭПУТАТАЎ ПРАЦОЎНЫХ

№ 143 (514) || Пятніца 20 чэрвеня 1941 г. || Цана 15 кап.

ПРАПОЛВАЮЦЬ ПАСЕВЫ, РЫХТУЮЦЦА ДА ЎБОРКІ

Пасля прайшоўшых цёплых дажджоў ажылі і хутка растуць пасевы. Каласіцца густое жыта, лапушыцца ячмень, цёмна-зялёнай шчацінай падымаецца лён. Разам з быстрым ростам зернавых на палях наявілася пустазелле. З ім калгаснікі Косаўскага раёна вядуць барацьбу.

Кожны дзень у калгасе імені Сталіна, Любішчыцкага сельсовета, на прапалку выходзяць не менш 50—60 жанчын. Яны працуюць у звеннях па 6—7 чалавек у кожным. Паміж звеннямі разгорнута соцыялістычнае спаборніцтва за хутчэйшае высокаякаснае правядзенне прапалкі.

Першая і другая брыгады за некальκі дзён закончылі прапалку ранняй яравой пшаніцы на плошчы 4,6 га. Зараз гэтыя брыгады арганізавана распачалі прапалку ільну і цукровых буракоў. На 17 чэрвеня ў калгасе было прапалана 9 га пшаніцы, 4,3 га ільну.

Добра ідуць прапалачныя работы ў калгасе імені Варашылава. Стайкаўскага сельсовета. За тры дні тут прапалана 1 гектары ільну. Уся жанчыны калгаса з ахвотай выходзяць на прапалку. Лепшыя ўзоры работы на прапалцы паказваюць калгасніцы Суханосік П., Трайцяк В., Трайцяк М. Яны штодзённа нормы выпрацоўкі па прапалцы ільну выконваюць на 140 — 150 процантаў. Якасць іх работы добрая.

Шырока разгарнуліся прапалачныя работы ў калгасе імені Леніна і «Комінтэрн». Першая прапалка яравой пшаніцы ў гэтых калгасах праведзена. Калгаснікі сельскагаспадарчай арцелі імені Комінтэрна адначасова разгарнулі работы па падрыхтоўцы да сенакашэння і ўборкі зернавых хлябоў. Яны рыхтуюць дастойную сустрэчу новаму ўраджаю.

Тут ужо поўнасцю адрамантаваны дзве сенакасілкі, пяць конных грабель, дзве конныя жняяркі, заканчваецца рамонт чатырох малатарань. Калгасны каваль Кузміцкі працуе сапраўды па-стаханаўску. Нормы свае выконвае на 180—200 процантаў.

І. Алексеёнак.

АРГАНІЗАВАНА ПАДРЫХТАВАЦЦА І ПРАВЕСЦІ ЎБОРКУ ЎРАДЖАЮ

У большасці раёнаў Саюза, акрамя паўднёвых, зацяжная, позняя вясна значна адсунула тэрміны сяўбы. Гэта ставіць работнікаў сельскай гаспадаркі перад неабходнасцю інтэнсіўнага правядзення адначасова пасеўных і наследуючых работ. Трэба быстра закончыць уздым папараў і весці міжрадную апрацоўку, арганізаваць падкормку культур і праводзіць прапалку палёў ад пустазелля, рыхтавацца да сенакашэння і ўборкі.

Малейшае спазненне з правядзеннем неабходных палявых работ немінуча прывядзе да зніжэння ўраджаю, да страт. Нагэтаму ўсё павінна быць выкарыстана, каб быстра і своечасова справіцца з усімі палявымі работамі і ўзорна падрыхтавацца да ўборкі.

Становішча азімых і яравых пасеваў ацэньваецца ў гэтым годзе вышэй, чым у мінулым. Мы маем поўную магчымасць выканаць і перавыканаць указанне XVIII Усесаюзнай канферэнцыі ВКП(б) аб павелічэнні ў 1941 годзе валавой прадукцыі зернавых культур па 8 процантаў, сабраць 7 мільярдаў 900 мільёнаў пудоў зярна.

У рэспубліках Сярэдняй Азіі ўжо прыступілі да ўборкі ячменю. У паўднёвых раёнах пачынаецца сенакашэнне. Багатае выпадзенне асадкаў садзейнічала развіццю траў. Маецца, стала быць, магчымасць не толькі поўнасцю забяспечыць жывёлу сенам высокай якасці, але і стварыць у калгасах і соўгасах значныя запасы грубых кармоў.

Для гэтага неабходна поўнасцю **закончыць сенаўборку, уключаючы і стагаванне, у самыя сціслыя тэрміны — да пачатку ўборкі зернавых хлябоў,** а сеяных траў — у 5—10 дзён ад пачатку касьбы гэтых траў. Нельга забываць, што спазненне з уборкай траў значна памяншае іх спажыўнасць, рэзка зніжае іх кармавыя якасці.

Для своечасовага правядзення сенаўборкі трэба не толькі поўнасцю выкарыстаць конныя і трактарныя машыны, але не ігнараваць і ручную касьбу, паклапаціцца аб прыгатаванні неабходнай колькасці кос.

Апублікаваная нядаўна пастанова Соўнаркома СССР «Аб мерах па павелічэнню кармоў для жывёлагадоўлі ў калгасах» прадастаўляе права райвыканкомам «дазваляць калгасам, якія адчуваюць патрэбу, сенакашэнне на землях калгасаў, маючых лішкі сенажацей, пры ўмове здачы адпаведных паставак дзяржаве калгасамі, у карыстанне якіх прадастаўляюцца сенажаці». Адвод гэтых участкаў павінен вытварацца ў кожным асобным выпадку са згоды калгаса, маючага лішкі сенакосных угоддзяў.

Гэтай-жа пастановай праўленням калгасаў дазваляецца пасля збору сена для выканання паставак дзяржаве, поўнага забеспячэння грамадскай жывёлы кармамі і стварэння ўстаноўленых страхавых запасаў адводзіць для сенакашэння калгасным дварам, калгаснікі якіх выконваюць устаноўлены мінімум працадзён, застаўшуюся частку натуральных сенажацей, а таксама дазваляць ім абкашванне дарог і пустыроў.

Гэта пастанова ўрада накіравана на тое, каб поўнасцю забяспечыць жывёлу кармамі.

Адначасова з арганізацыяй сенаўборкі і другіх палявых работ трэба ўжо цяпер старанна падрыхтавацца да ўборкі ўраджаю. Ад таго, наколькі паспяхова, своечасова і высокаякасна калгасы, МТС і соўгасы здолеюць правесці гэтую работу, будзе залежыць і поспех уборкі хлябоў без страт.

Таварыш Сталін вучыць нас, што «самая адказная справа ў зернавой гаспадарцы ўборка».

«Уборка, — гаворыць таварыш Сталін, — справа сезонная і яна не любіць чакаць. Убраў своечасова—выйграў, спазніўся з уборкай — праіграў».

Важнейшае звяно ў падрыхтоўцы да ўборкі ўраджаю — **своечасовы рамонт уборачных машын.**

У некаторых абласцях яўна спазняюцца з рамонтам і другімі работамі да ўборкі. У Таджыкскай, Узбекскай, Армянскай і Малдаўскай рэспубліках, у Паўднёва-Казахстанскай, Сталінградскай, Кіраваградскай, Алмаацінскай абласцях тэрміны сканчэння рамонта камбайнаў і другіх уборачных машын, устаноўленыя ўрадам, прайшлі, а рамонт да гэтых пор далёка не закончан.

Камбайнамі ў гэтым годзе павінна быць убрана амаль палова ўсёй уборачнай плошчы хлябоў, астатняя частка — простымі машынамі. Трэба, значыць, падрыхтаваць да ўборкі ўраджаю гэтыя машыны і ўвесь калгасны інвентар.

Кіраўнікі МТС, канцэнтрыруючы ўвагу на ўборцы камбайнамі, звычайна забываюць аб простых уборачных машынах. Лабагрэйкі, жаткі, снопавязалкі, касілкі ў МТС і калгасах, конныя і ручныя граблі і т. п. — усё павінна быць падрыхтавана, поўнасцю і правільна выкарыстана на ўборачных работах. Толькі ў гэтым выпадку можна разлічваць на правядзенне ўборкі ў сціслыя тэрміны і без страт.

Трэба паўсямесна своечасова забяспечыць рамонт і абсталяванне ўсіх уборачных машын, правесці перад пачаткам уборкі суцэльную праверку гатоўнасці камбайнаў, трактараў і аўтамашын, аўтаперасовак і вазоў, малацілак і лакамабіляў, простых уборачных машын і інвентара.

У сувязі з наяўнасцю ў 1941 годзе пагрозы палягання азімых неабходна цяпер-жа падрыхтаваць прыстасаванні да камбайнаў для ўборкі палёгшых хлябоў. У мінулым годзе ў радзе раёнаў не ўдзялялі гэтаму ўвагі. У рэзультаце былі дапушчаны страты ўраджаю.

Прывядзеннем уборачных машын і інвентара ў поўную гатоўнасць ні ў якім разе не вычэрпваецца падрыхтоўка да ўборкі ўраджаю.

Неабходна яшчэ своечасова, **да пачатку ўборкі скласці і старанна абмеркаваць** у МТС і калгасах з удзелам калгаснікаў і работнікаў МТС **планы ўборкі ўраджаю.** У гэтых планах павінна быць прадугледжана правільнае спалучэнне ўборачных і другіх сельскагаспадарчых работ, якія супадаюць з уборкай, правільнае і поўнае выкарыстанне камбайнаў, простых уборачных машын і жывога цягла.

Асобую ўвагу трэба ўдзяліць расстаноўцы людзей і машын. Передавыя МТС яшчэ задоўга да пачатку ўборкі замацоўваюць па дагаворанасці з калгасамі за кожным камбайнам участкі, выдзяляюць неабходны камплект запасных частак і інструментаў, абсталёўваюць кожны камбайн зернаўлавіцелямі; калгасы выдзяляюць гэтым МТС пастаянны састаў калгаснікаў для падвозу гаручага і вады, для ачысткі, сушкі і перавозкі зярна. У такіх МТС старанна правяраецца гатоўнасць камбайнаў і другога ўборачнага інвентара, становішча трактараў для камбайнавай уборкі, устанаўліваецца чоткі парадак выдзялення калгасамі неабходнай колькасці коней і павозак.

Тэхнічнае абслугоўванне камбайнаў трэба арганізаваць так, каб яны прадукцыйна выкарыстоўваліся не менш 16 гадзін у суткі.

Вядома, што да ўборкі каласавых хлябоў камбайнамі трэба прыступаць у пачатку поўнай спеласці, а да ўборкі простымі машынамі — у перыяд васковай спеласці зярна. Трэба папярэдзіць ад памылак, меўшых месца ў мінулыя годы, калі за камбайнамі замацоўваліся такія вялікія ўчасткі, якія яны поўнасцю не маглі ўбраць. Гэта прыводзіла да перастоя хлябоў, да асыпання, а ў той-жа час простыя ўборачныя машыны бяздзейнічалі.

Услед за камбайнавай уборкай хлябоў павінна быць арганізавана ўборка саломы і скірдаванне яе.

Важнейшая задача — **устанавіць пастаянны строгі кантроль за якасцю ўборкі хлябоў.** Трэба арганізаваць штодзённую прыёмку ўбраных участкаў брыгадзірамі і штодзённую прыёмку гэтых участкаў старшынямі калгасаў ад брыгадзіраў, звяртаючы асаблівую ўвагу на якасць работ.

Шырокае распаўсюджванне павінна атрымаць практыка **лушчэння сцерні** — адно з важнейшых агратэхнічных мерапрыемстваў у барацьбе з пустазеллем, шкоднікамі і хваробамі сельскагаспадарчых культур. Трэба поўнасцю пусціць у работу лушчыльнікі, дыскавыя бароны, якія ёсць у МТС, а таксама выкарыстаць конныя лушчыльнікі, плугі і дыскавыя бароны ў калгасах, выдзяліўшы для гэтага неабходную колькасць трактараў і жывога цягла. Трэба выкарыстаць таксама вопыт перадавых МТС, якія лушчэнне сцерні праводзяць у агрэгаце з камбайнамі. Усё павінна быць арганізавана так, каб адначасова з уборкай лушчэнне сцерні ў гэтым годзе было праведзена на ўсёй устаноўленай планам плошчы.

Ажыццявіць гэтыя мерапрыемствы можна пры ўмове, калі не будзе дапушчан разрыў паміж касавіцай хлеба простымі ўборачнымі машынамі і паследуючымі работамі — вязкай, зграбаннем каласкоў, скірдаваннем і абмалотам.

Асобай увагі патрабуе **арганізацыя абмалота.** У мінулым годзе ў радзе краёў, абласцей і рэспублік абмалот недапушчальна зацягнулі. Падобнага становішча ў ніякім выпадку нельга цярпець у гэтым годзе.

Прыступіць да абмалоту трэба не пазней, чым праз пяць дзён пасля пачатку касавіцы і закончыць у найкарацейшыя тэрміны. Усе малацілкі павінны працаваць не менш 20 гадзін у суткі. Шырока трэба выкарыстаць конныя малацілкі.

У кожным калгасе абавязкова трэба ўстанавіць узважванне хлеба з-пад камбайнаў, ад абмалота на таку, пры транспартыроўцы на загатоўчыя пункты і склады калгаса. Строгая адказнасць за захаванне зярна на таках па кожнай брыгадзе і па калгасу ў цэлым — абавязковая ўмова, без якой нельга захаваць хлеб ад псавання і раскрадання. У той-жа час трэба **наладзіць старанны ўчот ураджаю па брыгадах** (звеннях). Цяпер, пасля пастановы партыі і ўрада аб дадатковай аплаце працы калгаснікаў за навышэнне ўраджайнасці, такі ўчот набывае асабліва важнае значэнне.

Абсталяванне складскіх памяшканняў — рамонт, ачыстка, дэзінфекцыя іх, снабжэнне спраўнымі вясамі — ужо зараз павінны стаць прадметам клопатаў кіраўнікоў калгасаў і зямельных органаў.

Вялікую ўвагу ў гэтым годзе, асабліва ў паўночных, цэнтральных і ўсходніх раёнах краіны, трэба ўдзяліць своечасовай падрыхтоўцы існуючых і пабудове новых зернасушылак, навесаў і крытых такоў. Прымаючы меры да недапушчэння скаплення хлеба на таках, неабходна ў той-жа час клапаціцца і аб тым, каб нават самая нязначная колькасць зярна была захавана ад непагоды.

У барацьбе за паспяховае выкананне ўборачных работ вялікую ролю павінна адыграць правільнае, **эканомнае расходванне гаручага.** Гэта не толькі зберажэ дзяржаве дзесяткі мільёнаў рублёў, але і недапусціць прастоі трактараў з-за адсутнасці гаручага, зацяжку палявых работ. Трэба ў кожнай МТС, у кожнай брыгадзе стварыць абстаноўку нецярпімасці да перарасходаў гаручага.

Павінны быць прыняты ўсе меры для папераджэння прастоя трактараў і камбайнаў і страт ураджаю з-за нясвоечасовай уборкі.

Тав. Вазнясенскі ў дакладзе на XVIII партканферэнцыі зусім правільна ўказваў як на асноўныя недахопы ў галіне сельскай гаспадаркі СССР — на прастоі трактараў і камбайнаў нават у гарачы перыяд сельскагаспадарчых работ і страты ўраджаю зернавых і тэхнічных культур, асабліва з-за нясвоечасовай уборкі.

Большэвіцкая партыя і совецкі ўрад нястомна клапоцяцца аб працвітанні калгаснага ладу. Пастановай аб дадатковай аплаце працы за павышэнне ўраджайнасці сельскагаспадарчых культур і прадуктыўнасці жывёлагадоўлі дана калгаснікам магутнейшая зброя ў барацьбе за ўмацаванне грамадскай гаспадаркі калгасаў, за заможнае і культурнае жыццё.

Трэба гэтую зброю выкарыстаць у поўнай меры. На барацьбу за паспяховае выкананне плана 1941 года, за большэвіцкую арганізацыю ўборачных работ і выкананне дзяржаўных абавязацельстваў па нарыхтоўках сельскагаспадарчых прадуктаў трэба прыцягнуць усіх калгаснікаў.

Соцыялістычнае спаборніцтва мільённых мас калгаснікаў і работнікаў МТС, правільная арганізацыя і аплата працы, штодзённая праверка выканання намечаных мерапрыемстваў павінны забяспечыць поспех справы.

Паспяховая ўборка ўраджаю з'явіцца новым крокам наперад па шляху ўмацавання калгасаў, роста гаспадарчай і абароннай магутнасці нашай радзімы.

І. Бенядзіктаў,
Наркам земляробства СССР.

Прапалка цукровых буракоў (у другі раз) у калгасе імені Сталіна Казловіцкага сельсовета. Брэсцкага раёна. Фота Ерузалімскага.

Аператыўна кіраваць меліяратыўнымі работамі

З вялікім палітычным уздымам сустрэлі калгаснікі калгаса імені 24 сакавіка, Антопальскага раёна, мерапрыемствы партыі і ўрада па ператварэнню беларускіх балот у высокаўраджайныя палі і сенажаці. Закончыўшы веснавую сяўбу, яны дружна прыступілі да меліяратыўных работ.

Згодна плана калгас павінен асушыць у гэтым годзе 50 гектараў забалочаных зямель. На 10 чэрвеня ў калгасе было пракопана 775 пагонных метраў магістральнага канала і праведзена ачыстка існуючага канала на адлегласці 157 пагонных метраў. Меліяратыўныя работы праходзяць арганізавана. На балота штодзённа выходзіць спецыяльна вызначаная меліяратыўная брыгада ў колькасці 25 чалавек. Усімі работамі па асушэнню балот кіруе лепшы калгаснік-стаханавец тав. Кірылюк.

Сярод калгаснікаў падрабязна распрацавана пастанова СНК БССР і ЦК КП(б)Б аб прыкладных нормах на меліяратыўных работах і аб мерах заахвочвання за перавыкананне плана асушэння балот. Калгаснікі, якія працуюць на меліярацыі, па многа перавыконваюць нормы выпрацоўкі.

Аднак трэба сказаць, што ў правядзенні меліяратыўных работ ёсць рад істотных недахопаў. Калгаснікі не адчуваюць штодзённага аператыўнага кіраўніцтва з боку райземмаддзела і раённай інспекцыі па меліярацыі. У меліяратыўнай брыгадзе недастаткова праводзіцца агітацыйна-масавая і палітычна-выхаваўчая работа, не арганізаван выпуск насценнай газеты. Начальнік меліяратыўнага ўчастка тав. Трасkоўскі і яго намеснік па палітычнай часці тав. Нетрусаў бываюць рэдкімі гасцямі на ўчастку. Яны мала звяртаюць увагі такой важнай рабоце, як асушка балот, і не аказваюць належнай дапамогі ў правільнай арганізацыі працы брыгадзіру меліяратыўнай брыгады тав. Кірылюку.

Райспажыўсаюз (старшыня тав. Варычэў) таксама яшчэ нічога не зрабіў па арганізацыі абслугоўвання калгаснікаў, якія працуюць на асушэнні балот. Прыбыўшыя спецыяльна для меліяратыўных работ лапаты разбазарваюцца. Замест 50 лапат, калгас атрымаў толькі 40. У крамах райспажыўсаюза адсутнічаюць трасіровачныя шнуры, падпілкі і іншыя прылады, у якіх калгас мае надзвычайна вялікую патрэбу.

Перад партыйнай арганізацыяй, усімі калгаснікамі і працоўнымі аднаасобнікамі раёна стаіць надзвычайна вялікая і адказная задача, а іменна — апраўдаць давер'е партыі і ўрада і поўнасцю выканаць план меліяратыўных работ.

І. Бондарэў.

ЗДАЛІ НОРМЫ НА ЗНАЧОК ГСА

Пры гарадскім камітэце Чырвонага крыжу працаваў гурток па падрыхтоўцы значкістаў другой ступені ГСА. Заняткі гуртка наведвала больш 20 чалавек, галоўным чынам хатнія гаспадыні.

Вялікую ўвагу ўдзяліў падрыхтоўцы значкістаў другой ступені санітарны інструктар г. Брэста тав. Намерапчык. Слухачы гуртка наведвалі хірургічнае аддзяленне бальніцы і на месцы праходзілі практычныя заняткі.

13 чэрвеня адбыліся іспыты. Больш шасць жанчын здалі нормы на выдатна і атрымалі значкі ГСА другой ступені. Лік высокакваліфікаванага актыва па санітарнай абароне павялічыўся на 20 чалавек.

В. СТАРАСОТНІКАЎ.

У ЗДАЧЫ НОРМ ПРЫНЯЛІ УДЗЕЛ 500 ЧАЛАВЕК

У Антопальскім раёне першы дзень масавага комсамольска-профсаюзнага кроса азнаменаваўся вялікім спартыўным святам. У гарадскім парку моладзь і прызыўнікі, прыехаўшыя для ўдзелу ў кросе, паказалі свае рэзультаты падрыхтоўкі па авалоданню абаронным мінімумам.

Была праведзена масавая здача норм на значок ГПА першай ступені, у якой прынялі ўдзел 500 чалавек, з іх нормы на значок Г П А па бегу здалі 485 чалавек. Адначасова праходзіла здача норм на прыжках у даўжыню і вышыню, гранатаметанню і гімнастычных упражненнях.

Добрыя рэзультаты паказалі ў справе падрыхтоўкі і здачы норм па абароннаму мінімуму і падрыхтоўкі да кроса Акцябрскі і Аніскавіцкі сельсоветы.

Пасля здачы норм былі арганізаваны ігры ў футбол і валейбол.

Дворкін, Баландаеў.

СПАБОРНІЦТВЫ МАТАЦЫКЛІСТАЎ

Упершыню ў Брэсце былі праведзены спаборніцтвы матацыклістаў на дыстанцыю 1 кілометр. Сярод удзельнікаў — лепшыя гоншчыкі браты Камсюкі.

Яшчэ да пачатку спаборніцтва па Кобрынскім шасе пачалі збірацца аматары гэтага віда спорта. Роўна ў 14 гадзін галоўны суддзя тав. Гельман аб'явіў парадак спаборніцтваў.

Лепшы час на адзін кілометр з месца паказаў т. Камсюк А. А.—38,01 секунды. Ён ехаў з хуткасцю 88,452 кілометра ў гадзіну. Тав. Камсюк заняў першае месца. Другое месца заняў яго брат Камсюк П.А., трэцяе Каскевіч і Пашкоўскі.

Лепшы час на адзін кілометр з хода паказаў Камсюк П. А. Ён заняў першае месца.

Х. Кац.

ВАЕННА-ТАКТЫЧНАЯ ІГРА

18 чэрвеня ў вёсцы Грыўда, Грыўдзенскага сельсовета, Косаўскага раёна, праведзена ваенна-тактычная ігра. У ёй прынялі ўдзел 59 чалавек моладзі прызыўнога ўзросту і дапрызыўнікаў — членаў Асоавіяхіма. Для вядзення заняткаў былі вылучаны камандзіры стралковых груп тт. Бурдзь Г., Ломак Ц., Радзюк В., Ганчарук В., Бобік М. Палітрукам быў вылучан Сахошкін І.

Умоўна адна група была прынята за «праціўніка». Яна пайшла раней і замаскіравалася. У той і другой групах былі вылучаны сувязісты, дазоры, назіральнікі. Пры наступленні групы «чырвоных» на «праціўніка» разведчыкі і сувязісты перадавалі сваім камандзірам данясенні аб саставе і ліку абнаружанага «праціўніка».

У часе ігры захоўваліся ўсе правілы маскіроўкі, нападзення і г. д. У рэзультаце «праціўнік» быў выяўлен і разбіт. Усе ўдзельнікі праявілі вялікую цікавасць да правядзення ігры, аднесліся да яе з усёй сур'ёзнасцю.

Пасля ігры здавалі нормы па стральбе. Прыняты заліковыя нормы на значок «ВС» першай ступені ў 35 чалавек.

С. Сіваноў.

ДАЦЬ КРАІНЕ БОЛЬШ ЛЕСУ

Аб ходзе лесараспрацовак на ўчастках намеснік дырэктара Брэсцкага леспрамгаса тав. Дабравольскі расказвае не з ахвотай. Па ўсяму відаць, што размова аб гэтым яму не прыемна. Ды інакш і быць не можа. Тав. Дабравольскаму проста няма аб чым расказваць. Работа ў лесе па сутнасці справы адсутнічае.

— Дрэнныя ў нас справы, — коратка гаворыць т. Дабравольскі.

І сапраўды, справы на ўчастках леспрамгаса абстаяць дрэнна. Дзяржаўнае заданне па лесараспрацоўках у другім квартале сарвана. Квартальны план па загатоўках лесаматэрыялаў на 15 чэрвеня выканан усяго на 24,7 проц., па вывазцы ў тры разы менш — 8,4 проц.

Аб адсутнасці работы на лесараспрацоўках гавораць і такія факты. Па плану ў лесе штодзённа павінна працаваць па 160 лесарубаў і 500 падвод. 14 чэрвеня, па даных леспрамгаса, у лесе працавала толькі 15 лесарубаў і ні аднаго возчыка. 9 чэрвеня на ўчастках леспрамгаса павінна было быць загатоўлена 310 кубаметраў, а загатоўлена толькі 20 кубаметраў. У гэты дзень вывезена было 9 кубаметраў лесаматэрыялаў.

Чым тлумачыцца такое становішча з лесараспрацоўкамі? На гэта пытанне т. Дабравольскі адказаў па меншай меры недарэчна.

— Не ідуць сяляне на лесараспрацоўкі, не хочуць заключаць дагавораў, — заявіў ён.

Ці ў гэтым сапраўдная прычына зрыву лесазагатовак і вывазак у другім квартале? Ясна, не. Уся справа ў тым, што кіраўнікі леспрамгаса загадзя не падумалі аб забеспячэнні рабочай сілай. У першым квартале, як вядома, работа ў лесе праходзіла ў масавым маштабе. У гэты час кіраўнікі леспрамгаса «пачылі на лаўрах». Яны палец аб палец не ўдарылі, каб правесці адпаведную работу з лесарубамі і возчыкамі, замацаваць неабходную колькасць іх для работы на лесараспрацоўках у другім квартале. Тады з лесарубамі і возчыкамі не было заключана ні аднаго дагавора. Ніякіх захадаў у гэтым напрамку не было прынята і ў красавіку і маі. Толькі 2 чэрвеня ў раёны выехалі вярбоўшчыкі рабочай сілы. Але работаюць яны вельмі дрэнна, бескантрольна.

Такое становішча з лесараспрацоўкамі не толькі ў Брэсцкім леспрамгасе. Справа абстаіць дрэнна ўсюды.

Леспрамгасы і лесаўчасткі, знаходзячыяся на тэрыторыі Брэсцкай вобласці і ўваходзячыя ў трэст «Беластоклеспром», павінны былі загатовіць у другім квартале 140 тысяч кубаметраў лесаматэрыялаў і вывезці 147 тысяч кубаметраў. На 5 чэрвеня загатоўлена было ўсяго 23.360 кубаметраў або 16,7 процанта плана. Заданне па вывазцы выканана толькі на 14,4 процанта. На гэтае-ж число леспрамгасамі вобласці, уваходзячымі ў сістэму трэста «Палеслеспром», план лесазагатовак другога квартала выканан на 17,7 процанта, вывазкі — на 4 процанты. За прайшоўшыя з 5 чэрвеня час справа амаль не змянілася.

Адной з прычын такога з рук вон агіднага становішча з лесараспрацоўкамі з'яўляецца тое, што работнікі леспрамгасаў безадказна адносяцца да выканання даручанай ім справы. Яны спасылаюцца на розныя аб'ектыўныя прычыны — на адсутнасць дапамогі з боку мясцовых партыйных і совецкіх арганізацый, на недахоп рабочай сілы і г.д. Але самі работнікі леспрамгасаў вельмі мала робяць, каб выканаць устаноўленыя выгворчыя заданні. Яны не праводзяць арганізаванага набору рабочай сілы ў вёсках і калгасах, пусцілі справу загатоўкі і вывазкі леса на самацёк.

Зрыў лесазагатовак і вывазак у вобласці тлумачыцца яшчэ адной, галоўнай прычынай. Заключаецца яна ў тым, што ў другім квартале совецкія арганізацыі зусім не ўдзялялі ўвагі гэтаму важнейшаму ўчастку. У рабоце іх яшчэ не ізжыта шкодная практыка кампанейшчыны, няўменне рашаць рад задач адначасова. Пагэтаму здарылася так, што, удзяляючы асноўную ўвагу веснавой сяўбе і другім работам, была ўпушчана з поля зроку справа лесараспрацовак.

Гайнаўскі раён з'яўляецца адным з адстаючых у справе загатовак і вывазкі лесаматэрыялаў. Тут план другога квартала па загатоўках састаўляе 46 тысяч кубаметраў, на вывазцы — 54 тысячы кубаметраў. Не менш адстаючым з'яўляецца таксама Шэрашэўскі раён, дзе ў другім квартале прадстаяла загатовіць 38 тысяч кубаметраў і вывезці 43 тысячы.

Партыйныя і совецкія арганізацыі гэтых раёнаў не прынялі ніякіх мер да выканання гэтых дзяржаўных заданняў, не мабілізавалі працоўных сялян на ўдзел у лесараспрацоўках, у выніку чаго выкананне планаў загатовак і вывазкі лесу сарвана.

У астатніх раёнах становішча яшчэ горш. У Пружанскім раёне план лесазагатовак другога квартала на 5 чэрвеня выканан толькі на 4,6 процанта, па вывазцы — 0,7 процанта, у Поразаўскім раёне адпаведна па 9 процантаў і 1,8 процанта. За прайшоўшыя дні справа там не змянілася. У Жабінкаўскім раёне, які з'яўляўся перадавым у справе ўдзельнічання ў лесараспрацоўках у першым квартале, за два з паловай месяцы другога квартала не вывезена ні аднаго кубаметра лесу.

Становішча спраў на лесараспрацоўках у вобласці не можа заставацца на ранейшым узроўні. Партыйныя і совецкія арганізацыі павінны прыняць самыя рашучыя меры к таму, каб выканаць задачу, пастаўленую партыяй і ўрадам, — даць краіне больш лесу.

Я. [illegible]ікаў.

ПАМЯЦІ А. М. ГОРКАГА

18 чэрвеня ў Зялёным тэатры Цэнтральнага парка культуры і адпачынку імені Горкага быў праведзен агульнамаскоўскі вечар памяці А. М. Горкага.

Вечар адкрыў віцэ-прэзідэнт Акадэміі Навук О. Ю. Шмідт.

Пісьменнік-акадэмік Аляксей Талстой гаварыў аб заветах, пакінутых Горкім совецкай літаратуры.

З яркай прамовай аб рэвалюцыйнай ролі твораў Горкага і аб яго рэвалюцыйнай дзейнасці выступіў акадэмік Ем. Яраслаўскі.

Успамінамі аб асабістых сустрэчах з геніяльным мастаком слова падзяліліся пісьменнікі-ордэнаносцы А. Федзін, Д. Шклоў і другія.

На вечары прысутнічалі 20 тысяч чалавек.

(ТАСС)

ПРЫЕЗД НАРОДНАГА АРТЫСТА СССР М. М. ТАРХАНАВА

Сёння, у 18 гадзін 25 мінут прыязджае ў Брэст народны артыст Саюза ССР, дважды ордэнаносец М. М. Тарханаў.

На вакзале госця сустрануць работнікі мастацтва, прадстаўнікі грамадскіх арганізацый і артысты Брэсцкага рускага драматычнага тэатра, мастацкім кіраўніком якога з'яўляецца тав. Тарханаў.

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЁ

ПАРТАРГАНІЗАЦЫЯ Ў БАРАЦЬБЕ ЗА ЗНІЖЭННЕ САБЕКОШТУ

Ужо ў дні падрыхтоўкі да XVIII партыйнай канферэнцыі ў галоўных вагонных майстэрнях разгарнуўся рух за эканомію дзяржаўных сродкаў. Пачаўся ён у лютым пасля таго, як праведзенай партарганізацыяй праверкай было ўстаноўлена, што ў майстэрнях прападае многа каштоўных матэрыялаў. Быўшыя ў карыстанні балты, утулкі, шайбы, шплінты і другія дэталі, як правіла, не выкарыстоўваліся, ішлі ў металалом.

Было вырашана пачаць рэстаўрацыю і выкарыстанне гэтых дэталей. Як рашылі, так і зрабілі. Ужо ў лютым за 19 дзён было сабрана і пушчана ў вытворчасць 9710 штук старых балтоў. Эфект атрымаўся добры.

Для таго, каб зрабіць такую колькасць новых балтоў, трэба было-б затраціць 1.754 рублі 50 капеек на аплату рабочай сілы, не лічачы кошту самога матэрыяла. Рэстаўрацыя старых балтоў абышлася ў данным выпадку ў 163 рублі 37 капеек. Зэканомлена было 1532 рабочых гадзіны, што ў грашовым выражэнні саставіла 1591 рубель 23 капейкі.

Такім-жа чынам паступілі і з другімі дэталямі. Рэстаўрыравалі і пускалі ў вытворчасць быўшыя ў карыстанні шайбы, утулкі, шплінты і г. д. Усё гэта прывяло да эканоміі тысяч рублёў дзяржаўных сродкаў. Праводзілася таксама барацьба за эканомію паліва і электраэнергіі.

Але гэта быў толькі пачатак. Сапраўднай барацьбы за зніжэнне сабекошту выпускаемай прадукцыі яшчэ не было. Пры правядзенні рамонта вагонаў не выкарыстоўваліся ўсе магчымасці ў гэтай справе. Пры рамонце крыш вагонаў кровельнае жалеза поўнасцю замянялася новым, а старое ішло ва ўціль, безгаспадарча расходаваліся пілаcматэрыялы, фарбы і г. д.

Усё гэта прыводзіла да вялікага перарасходу сродкаў. Устаноўленыя сумы расходаў на адзінку рамонта з месяца ў месяц не выконваліся. Так, напрыклад, на адзінку рамонта двухвоснага таварнага вагона ў першым квартале бягучага года расходавалася 2.989 рублёў, замест устаноўленых 2.650 рублёў. Яшчэ больш перарасходавалі сродкі на рамонце пасажырскіх вагонаў.

Пачаўшы барацьбу за правядзенне ў жыццё рашэнняў XVIII партканферэнцыі, партарганізацыя разам з камандзірамі прадпрыемства рашылі, што справа так далейшым працягвацца не можа. Пытанне аб сабекошце было абмеркавана на партсходзе сумесна з актывам. Затым агітатары пайшлі ў цэхі і брыгады. На канкрэтных прыкладах яны паказвалі рабочым, як незадавальна расходваюцца на прадпрыемстве дзяржаўныя сродкі, мабілізавалі іх на барацьбу за зніжэнне сабекошту выпускаемай прадукцыі. Такая работа сярод рабочых праводзілася сістэматычна.

Апрача таго быў устаноўлен строгі кантроль за правільным выкарыстаннем пры рамонце вагонаў прыгодных да ўжывання старых дэталей—кровельнага жалеза, піламатэрыялаў і другіх. Кожны выпадак няправільнай, неахайнай расшыўкі паступаючых у рамонт вагонаў, — абмяркоўваўся на цэхавых сходах рабочых. Тут адразу-ж ускрываліся памылкі ў рабоце.

Праведзеная работа адразу-ж дала свае станоўчыя рэзультаты. Ужо ў красавіку эканомія па рамонту крытых таварных вагонаў саставіла 18.486 рублёў. У красавіку і маі кошт рамонта адзінкі двухвосных крытых таварных вагонаў саставіў у сярэднім 2.054 рублі, замест запланаваных 2.650 рублёў. Рамонт адной платформы абышоўся ў сярэднім 744 рублі, замест 2.200 рублёў.

Яшчэ большыя поспехі дасягнуты ў рамонце пасажырскіх вагонаў. На вытворчасць гадавога рамонту аднаго двухвоснага пасажырскага вагона адпускаецца 1250 рублёў. Гэтая сума сістэматычна перарасходвалася. У першым квартале яна саставіла 2.356 рублёў на адну адзінку рамонта. Пры правільнай пастаноўцы работы па рамонту сума расходвання сродкаў знізілася ў некалькі разоў.

У маі на адзінку гадавога рамонта яна саставіла 359 рублёў. Амаль напалову менш адпускаемых сродкаў расходуецца на сярэдні рамонт двухвосных пасажырскіх вагонаў. У маі рамонт кожнага з іх каштаваў 3.663 рублі, замест вызначаных 7 тысяч рублёў.

Зніжэнне сабекошту рамонта пасажырскіх вагонаў, як і таварных, ідзе за лік максімальнага выкарыстання ўсіх прыгодных дэталей, ушчыльнення рабочага часу і асабліва за лік строгай эканоміі дорагакаштуючых масляных фарб. Раней пры рамонце перафарбоўваліся без усякага разбору ўсе вагоны, хоць у гэтым і не было патрэбы. Зараз перад афарбоўкай вагона абавязкова вытвараецца яго абмыўка.

Нядаўна вагонныя майстэрні асвоілі новы від вытворчасці — так званыя печныя раздзелкі (прыстасаванні для быстрай установкі пячэй у таварных вагонах). Цяпер з рамонта не выпускаецца ні адзін вагон без гэтага прыстасавання. Апрача таго майстэрні вытвараюць печныя раздзелкі і для другіх прадпрыемстваў чыгункі. У вытворчасці гэтага новага віда прадукцыі таксама дасягнута зніжэнне сабекошту. Вытворчасць кожнага камплекта пячных раздзелак каштуе на 35 рублёў менш устаноўленай сумы.

Адным з важнейшых пунктаў разгорнутага ў майстэрнях соцыялістычнага спаборніцтва з'яўляецца барацьба за зніжэнне сабекошту выпускаемай прадукцыі. Многія рабочыя паказваюць у гэтай справе выдатныя ўзоры. Слесары-кляпальшчыкі Г. Панчанка і Я. Дубінін сістэматычна выконваюць свае вытворчыя нормы на 280—350 процантаў. Яны першымі прымянілі ў рабоце пнеўматычныя малаткі, зубілы, а гэта ўдзешавіла і ўскорыла вытворчасць. Узоры высокай прадукцыйнасці працы, акуратнасці і беражлівасці ў рабоце паказваюць сталяры Пруханяк, Гулевіч і Сцепановіч, слесары Палко і Купрыянаў. Такіх таварышоў у майстэрнях нямала. Лік іх расце з кожным днём.

Зніжэнню сабекошту прадукцыі, эканоміі дзяржаўных сродкаў садзейнічае ўкараненне на вытворчасці рацыяналізатарскіх прапаноў.

Майстар аўтаматычнага цэха тав. Сідараў прапанаваў сканструіраваны ім домкрат для ўстаноўкі тормазных цыліндраў. Гэта скараціла час вытворчасці гэтага працэса да 10—12 мінут, у той час як раней на гэта затрачвалася 2 гадзіны. Уведзены і другія рацыяналізатарскія прапановы тав. Сідарава — трайчатка для ад'ёмкі і пастаноўкі балтоў буксавой лапы, скоба для свярдлоўкі дзірак у швелерным і буферным брусах, пнеўматычны прэс для разборкі і зборкі фрыкцыйных апаратаў аўтасцэпкі.

Уводзяцца таксама рацыяналізатарскія прапановы начальніка майстэрняў тав. Кушалева — пнеўматычны пад'ёмнік для перастаноўкі калёсных пар з аднаго пуці на другі, тав. Самойлава, які распрацаваў правільны метад апрацоўкі буксавых лап. Усё гэта дасць скарачэнне затраты рабочага часу, удзешаўленне вытворчасці.

З 1 чэрвеня ў рабоце майстэрняў уведзена паточная сістэма рамонта вагонаў. Яна ўжо дала свае плады. На 17 чэрвеня з капітальнага рамонта выпушчана на 6 вагонаў больш месячнага задання. Дакладна выконваецца графік на ўсіх астатніх відах рамонта ў таварным і пасажырскім цэхах. Уся работа прадпрыемства стала больш дакладнай і арганізаванай.

Партарганізацыя і ўвесь калектыў вагонных майстэрняў, як бачым, дасягнулі пядрэнных поспехаў у рабоце. Але ім ёсць яшчэ над чым папрацаваць. Яшчэ не ўсе магчымасці выкарыстоўваюцца ў справе ўдзешаўлення рамонта, асабліва ў сэнсе расходвання піламатэрыялаў. У кузнечным цэху яшчэ высокі сабекошт выпрацоўваемых дэталей. Не ўсюды яшчэ наведзен патрэбны парадак, чыстата і культура.

Гэта патрабуе не заспакойвацца на дасягнутым. Штодзённа змагаючыся за рэалізацыю рашэнняў XVIII партканферэнцыі, глыбока ўнікаючы ва ўсе дэталі вытворчасці, партарганізацыя павінна змагацца за далейшае паляпшэнне работы прадпрыемства.

Я. Нілін.

Адзін з лепшых машыністаў паравознага дэпо Лунінец **Д. І. Патапаў,** вылучаны нядаўна машыністам—інструктарам (Пінская обл).

Фота В. Лупейка (БЕЛТА).

У авангардзе баявой вучобы

Галоўнае ў рабоце комуніста Чырвонай Арміі — гэта асабістым прыкладам дабівацца поспехаў у баявой і палітычнай вучобе свайго падраздзялення.

Правільна гэта зразумелі комуністы партарганізацыі, дзе парторгам тав. Алымбаеў. У сваёй штодзённай рабоце па выхаванню байцоў, па вывучэнню ваеннай справы комуністы перш за ўсё базіруюцца на прыкладах асабістага жыцця і вучобы. З'яўляючыся выдатнікамі, яны перадаюць вопыт сваёй работы і вучобы другім байцам.

Удасканальваючы сваю спецыяльнасць механіка-вадзіцеля, комуніст тав. Прохараў у той-жа час аказвае вялікую дапамогу сваім таварышам у авалодванні імі складанай баявой тэхнікі. У штодзённых гутарках ён растлумачвае ім незразумелае, сам імкнецца як мага глыбей зразумець матэрыял, каб не заставіць ні аднаго незразумелага пытання.

Кожны комуніст гэтай арганізацыі мае пэўныя партыйныя даручэнні, і трэба сказаць, што ўсе яны па-бальшэвіцку іх выконваюць. Напрыклад, члену партыі тав. Злаказаву партыйная арганізацыя даручыла правесці гутарку сярод асабістага саставу аб захаванні тэхнікі. Тав. Злаказаў да гэтай гутаркі добра падрыхтаваўся і правёў яе жыва і на канкрэтных прыкладах з жыцця падраздзялення.

Вялікую дапамогу аказваюць комуністы ў выпуску насценгазет і баявых ліcткоў. Комуністы т. т. Васільеў, Прохараў і другія сваёй штодзённай дапамогай рэдкалегіям дабіліся таго, што баявыя лісткі, насценгазеты выходзяць рэгулярна і запаўняюцца матэрыялам з жыцця падраздзялення. У насценных газетах выдатнікі вучобы расказваюць аб тым, як яны дабіліся выдатных поспехаў, крытыкуюць недахопы, што дае магчымасць хутка іх ліквідаваць і дабіцца яшчэ лепшых поспехаў у вучобе.

Усе комуністы з'яўляюцца прыкладам дысцыплінаванасці, узорам па выкананню ўсіх статутаў Чырвонай Арміі, у выкананні ўнутранага распарадку.

Не забываюць яны і аб павышэнні свайго ідэйна-палітычнага ўзроўню. Члены і кандыдаты партыі тт. Васільеў, Прохараў, Злаказаў і многія другія настойліва і ўпарта вывучаюць гісторыю ВКП(б) і працы вялікіх правадыроў Леніна — Сталіна.

Е. Рахман.

БІБЛІЯГРАФІЯ.

Літаратура ў дапамогу эканамічнай адукацыі актыва

Рашэнні XVIII Усесаюзнай партыйнай канферэнцыі абудзілі велізарны інтарэс гаспадарчых і партыйных кадраў да пытанняў эканомікі. Ва многіх гарадах арганізуюцца лекцыі і семінары па эканамічнай асвеце. Гэты пачын, бяcспрэчна, павысіць узровень эканамічнай адукаванасці нашых кадраў. Аднак узброіць партыйны і гаспадарчы актыў веданнем эканамічнай навукі адным1 лекцыямі немагчыма. Трэба даць у рукі гаспадарнікаў і партыйных работнікаў адпаведныя кнігі.

Дзяржаўнае выдавецтва палітычнай літаратуры прыступіла да выдання раду кніг па пытаннях эканамічнай навукі і статыстыкі: «Вытворчая праграма прамысловага прадпрыемства», «Арганізацыя работы па графіку», «Абаротныя сродкі прамысловага прадпрыемства», «Капітальнае будаўніцтва і капітальны рамонт у прамысловасці», «Тэхнічнае нарміраванне ў прамысловасці». Яны дапамогуць гаспадарчым і партыйным кадрам арыентыравацца ў важнейшых для соцыялістычнага гаспадарнічання пытаннях.

Нашы гаспадарчыя і партыйныя кадры павінны навучыцца лічыць. Становішча сродкаў прадпрыемства, іх размяшчэнне ў розных матэрыяльных каштоўнасцях (будынках, абсталяванні, сыравіне, паліве, незавяршоных вырабах і г. д.) адлюстроўваецца ў балансе прадпрыемства. Баланс зводзіць у адно рэзультаты гаспадарчых аперацый прадпрыемства за месяц, квартал і год.

Маючыяся ў сучасны момант кнігі аб бухгалтарскім уліку грамоздскія, недаступныя для чытача без спецыяльнай падрыхтоўкі, часта не даюць яснага ўяўлення аб балансе, бо адарваны ад вытворчай практыкі. Нашаму актыву патрэбна даць кнігі, якія, пры высокім тэарэтычным узроўні, ясна і проста, у чоткіх фармуліроўках, не дапускаючых розных тлумачэнняў, раскажуць, як будуецца фінансавая справаздачнасць, як разабрацца ў балансе — гэтым сапраўдным люстры гаспадарчага жыцця прадпрыемства.

Па гэтаму раздзелу Дзяржпалітвыдат мяркуе выпусціць такія кнігі: «Фінансы прамысловага прадпрыемства», «Арганізацыя гасразліку і тэхпромфінплана прадпрыемства», «Учот і аналіз працы і зарплаты ў прамысловасці», «Сабекошт прадукцыі прамысловага прадпрыемства», «Баланс як сродак упраўлення прадпрыемствам», «Аналіз перыядычнай справаздачнасці прадпрыемства» і інш.

Побач з гэтым падрыхтоўваецца зборнік «Эканоміка соцыялістычнага прадпрыемства», у які ўвойдуць артыкулы аб вытворчай праграме, рабоце па графіку, тэхналагічным працэсе, тэхнічным нарміраванні, арганізацыі інструментальнай гаспадаркі, рамонце, унутрызаводскім транспарце, забеспячэнні, сабекошце, учоце і інш.

Дзяржпалітвыдат прадпрыняў таксама выданне эканамічнай серыі — «Лекцыі ў дапамогу вывучаючым марксізм-ленінізм». У гэтую серыю ўвойдуць лепшыя лекцыі па агульнаэканамічных пытаннях.

Вялікае значэнне мае выпускаемая ў бягучым годзе Дзяржпалітвыдатам «Бібліятэка эканамічнай навукі і статыстыкі». Яе назначэнне — даць гаспадарчаму і партыйнаму актыву рад сур'ёзных кніг па пытаннях палітычнай эканоміі, статыстыкі і ўпраўлення прамысловай і сельскагаспадарчай вытворчасцю. Побач з кнігамі совецкіх аўтараў у гэтую бібліятэку ўваходзіць некалькі перакладаў кніг па пытаннях статыстыкі, вылічэння сабекошту, арганізацыі вытворчасці і інш. Трэба ведаць, як арганізуецца работа на прадпрыемстве ў буржуазных краінах, каб узяць для сябе каштоўны вопыт.

У гэтай серыі выйдуць: «Сусветная статыстыка» Гюбнера, статыстычны даведнік па эканамічнай, палітычнай і фізічнай геаграфіі свету; кніга Вагемана «Лічба — сышчык», прысвечаная статыстычнай ацэнцы прамысловых прадпрыемстваў, сельскай гаспадаркі, гандлю і інш.; «Тэорыя статыстыкі» Юла і Кендалла, «Агульнае вучэнне аб вядзенні сельскагаспадарчых прадпрыемстваў» Эрабо; «Упраўленне вытворчасцю» Маршала; «Вылічэнне сабекошту і палітыка цэн» Шмаленбаха; «Выкарыстанне бескарыснага» Унгевітэра.

У «Бібліятэку эканамічнай навукі і статыстыкі» уключана некалькі кніг совецкіх аўтараў: І. Пісарава «Насельніцтва СССР»; М. Птуха «Нарысы гісторыі статыстыкі на захадзе», якія паказваюць ролю і значэнне статыстыкі на розных этапах грамадскага развіцця; Ф. Маркузона «Душавыя нормы вытворчасці спажывання ў капіталістычных краінах». Кніга «Статыстыка і планіраванне» павінна будзе навучыць нашы гаспадарчыя і партыйныя кадры карыстацца статыстычнымі табліцамі, індэксамі аб'ёма прадукцыі, прадукцыйнасці працы, зарплаты сабекошту, ужываць статыстычны ўчот пры планіраванні і кантролю і г. д. Пад рэдакцыяй В. Немчынава выйдзе «Статыстычны слоўнік», які ў сціслай і даступнай форме дасць звесткі па ўсіх пытаннях статыстыкі.

Выпускаемыя Дзяржпалітвыдатам кнігі па эканамічных пытаннях дапамогуць нашым гаспадарчым і партыйным кадрам «авалодваць вытворчасцю, яе тэхнікай, і фінансава-эканамічнай старанай» (Сталін

М. Расоўскі.

У бібліятэцы-чытальні цэнтральнага пасёлка торфзавода «Асінторф».

На здымку: (злева направа). за чытаннем — электрык **Г. П. Зайцаў,** слесар **А. П. Хаткевіч,** бухгалтар — **Ф. А. Шняўснас** і др.

Фота І. Шыпко (БЕЛТА).

Будынак сталярнай майстэрні Гайнаўскай школы ФЗА.

ПРАФ. Д. БЛАГОЙ

БЕЛІНСКІ І ЛЕРМАНТАЎ

«Літаратура ў нас існуе, але крытыкі яшчэ няма», — з гараччу заўважаў незадоўга да паяўлення першых крытычных работ Белінскага Пушкін. Белінскі стварыў рускую крытыку, як Пушкін стварыў новую рускую літаратуру. Белінскі [illegible] крытыку велізарным грамадскім [illegible].

Выключна вялікую ролю адыграў Белінскі ў прапагандзе найвялікшых стварэнняў нашай літаратуры першай палавіны XIX века, у набліжэнні іх да самых шырокіх кругоў чытачоў. Усё тое, што мы больш за ўсё цэнім у літаратуры таго часу, было ўпершыню заўважана, указана і растлумачана Белінскім. Іменна ім была ўстаноўлена галоўная лінія, як-бы становы хрыбет нашай літаратуры, якая праходзіць праз творчасць Пушкіна, Лермантава, Гогаля.

У дзейнасці вялікага крытыка-дэмакрата імя Лермантава займае вельмі важнае месца.

У 1838 г. у адным з другарадных журналаў з'явілася без указання імені аўтара «Песня пра цара Івана Васільевіча, маладога апрычніка і ўдалога купца Калашнікава». Са звычайнай сваёй пранікальнасцю, умеючы цаніць мастацкія творы не па іменах, якія над імі надпісаны, а па іх сапраўднаму значэнню Белінскі адгукнуўся на новую бліскучую зорку нашай літаратуры. «Не ведаем імені аўтара гэтай песні, — пісаў ён, — але не баімся трапіць у ілжывыя прадказальнікі, сказаўшы, што наша літаратура [illegible] моцнае і самабытнае дараванне». [illegible]

Дараванне Лермантава неадступна прыцягвае да сябе самую пільную ўвагу Белінскага. Белінскі з захапленнем сустракае кожны новы твор Лермантава, смела і беспамылкова аб'яўляючы маладога, мала каму вядомага, амаль не друкаваўшагася аўтара дастойным «наследнікам», «пераемнікам» вялікага Пушкіна. «Які яго «Тэрэк», — усклікае Белінскі ў пісьмах да прыяцеляў, прачытаўшы верш Лермантава «Дары Тэрэка». — Чорт ведае — страшна сказаць, а мне здаецца, што ў гэтым юнаку рыхтуецца трэці рускі паэт, і што Пушкін памёр не без наследніка». «Алах-керым, — усклікае ён у другім пісьме аб выдатнай лермантаўскай «Радзіме», — што за рэч — пушкінская, г. зн. адна з лепшых пушкінскіх».

Але творы Лермантава былі для Белінскага не толькі «дзіўна мастацкімі» паэтычнымі стварэннямі.

Белінскі не толькі захапляецца, але, як ён сам гаворыць, «жыве» імі, знаходзіць у творчасці Лермантава гарачы водгук на тое, што для яго самога з'яўляецца самым важным, надзённым, значным. «Я ім толькі і жыву, — піша ён аб лермантаўскай паэме «Дэман», з якой азнаёміўся ў рукапісу. «Дэман» зрабіўся фактам майго жыцця, я цвярджу яго другім, цвярджу сабе, у ім для мяне — светы ісцін, пачуццяў, прыгожасцей».

Жыва цікавіла Белінскага і асоба паэта. З Лермантавым ён упершыню сустрэўся яшчэ ў 1837 г. на Каўказе, куды паэт быў сасланы за вершы на смерць Пушкіна. Іранічны тон Лермантава, на- [illegible] неспрыяючае ўражанне. Аднак, страсна захоплены новымі творамі Лермантава, Белінскі праз тры годы рашаецца зноў наведаць паэта ў новы цяжкі для яго момант: Лермантаў знаходзіўся ў гэты час пад арыштам за дуэль. На гэты раз Лермантаў прадстаў перад Белінскім у сваім сапраўдным свеце. «Глыбокі і магутны дух!» — пісаў Белінскі пад уражаннем гэтай сустрэчы. — «Як ён верна глядзіць на мастацтва, які глыбокі і чыста непасрэдны густ да прыгожага! О, гэта будзе рускі паэт з Івана Вялікага!».

Неўзабаве пасля гэтай сустрэчы выйшлі асобнымі выданнямі «Герой нашага часу» і вершы Лермантава. Белінскі адгукаецца на гэта двума вялікімі крытычнымі артыкуламі, у якіх упершыню і з выдатнай сілай раскрывае сучаснікам значэнне новага паэта. Здаўлены ціскамі бязлітаснай цэнзуры, Белінскі не мог гаварыць у сваіх артыкулах поўным голасам. Але выказванні артыкулаў дапаўняюцца шматлікімі водзывамі і суджэннямі аб Лермантаве ў пісьмах Белінскага.

Нязменна ўказваючы на арганічную непарыўную сувязь Лермантава з Пушкіным, Белінскі ў той-жа час рашуча падкрэслівае «істотныя адрозненні» паміж двума паэтамі. У аснову свайго аналіза Лермантава Белінскі кладзе палажэнне аб тым, што творчасць усякага вялікага паэта цесна звязана з сучаснай яму рэчаіснасцю: «Чым вышэй паэт, тым больш належыць ён грамадству, сярод якога нарадзіўся, тым цясней звязана развіццё [illegible] кае адрозненне ў эмацыянальнай афарбоўцы паэзіі Лермантава і вершаў Пушкіна крытык бачыць у тым, што яна звязана з новым гістарычным момантам рускай рэчаіснасці. У творах маладога Пушкіна, поўных «светлых надзей прадчування таржаства, сілы і энергіі», адбілася напаўнае самаадчуванне дзекабрысцкіх і блізкіх да дзекабрызма кругоў (прама ўпамінаць аб дзекабрысцкім паўстанні Белінскі, зразумела, не мог, але з тэксту артыкула відаць, што крытык мае на ўвазе іменна яго). У вершах Лермантава, таксама адлюстроўваючых пачуцці і мыслі найбольш перадавых грамадскіх кругоў у перыяд пасля разгрому дзекабрыстаў, у годы рэакцыі «ужо няма надзеі, яны паражаюць душу чытача бязрадаснасцю...» Эпоха рэакцыі вызначае, па Белінскаму, усе асноўныя матывы лермантаўскай лірыкі: яго незадавальненне сучаснасцю, «скаргі на цяперашняе пакаленне, дрэмлючае ў бяздзеянні», «сум па жыццю», немагчымасць дзейнасці і падмену яе рэфлексіяй, настрою «суму, душэўнай апатыі, пустаты ўнутранай». У гэтым-жа плане аб'ясняе Белінскі і вобраз асноўнага героя Лермантава, яго Печорына. У Печорыне Белінскі бачыць увасабленне крытычнага духу «нашага века»; у ім, на словах крытыка, абасобіўся вобраз тых людзей, «якія вечна знаходзяцца ў барацьбе са знешнім светам і самімі сабою... Засмучэнне ёсць пастаянная форма іх быцця».

У творчасці Лермантава Белінскі адрознівае не толькі песімістычныя настроі і галасы, але і гераічнае сцвярджэнне паўнаты жыцця барацьбы з «пастыднай» і «прэзрэннай» рэакцыйнай нікалаеўскай сучаснасцю. «Презренье рока», «іспалін- [illegible] крытык асноўныя рысы лермантаўскай паэзіі.

«Як у Пушкіна грацыя і задушэўнасць, так у Лермантава пякучая і вострая сіла складае пераважную ўласцівасць верша: гэта трэск грому, бляск маланкі, узмах меча, візг кулі». Нават аб ранніх, няспелых, адвергнутых самім паэтам творах Лермантава крытык заўважае: «Трэба здзіўляцца дзіцячым творам Лермантава— яго драме, «Баярыну Оршэ» і т. п... Усё гэта па-дзіцячаму, але страшна—сільна і ўзмашыста. Львіная натура! Страшны і магутны дух!» У гэтай «львінай» сіле заключалася і тое велізарнае значэнне, якое мела творчасць Лермантава для ўнутранага росту і развіцця самога Белінскага. Паэзія Лермантава дапамагла яму канчаткова зжыць тыя «прымірэнчыя» настроі, якія было аўладалі ім у перыяд яго гегельянства — ад «прымірэння з рэчаіснасцю» перайсці да бязлітаснай барацьбы з ёю.

Глыбокая пранікальнасць і найвялікшая гістарычная прагрэсіўнасць крытычнага аналіза і ацэнкі Белінскага асабліва рэзка выступаюць на фоне водзываў другіх тагочасных крытыкаў аб Лермантаве. Пераважная большасць гэтых водзываў таксама носіць хвалебны характар. Але ўсе яны ў лепшым выпадку замоўчваюць, а часцей і прама адвяргаюць у якасці выпадковага «непаразумення», дасадных «плям» тыя «пісаныя крывёю», горка-сатырычныя, сумна мяцежныя рэчы Лермантава, якія Белінскі, наадварот, высоўвае на першы план. А іменна ў іх-та з найбольшай яркасцю і сілай выразіліся асноўныя асаблівасці лермантаўскай творчасці. Адзін з такіх крытыкаў прафесар і цэнзар Нікіценка, захапляючыся «вельмі [illegible] музы з характэрнай прапановай — «крыху папраўіць» яе «туалет»: вось тут вісяць некалькі лішніх лент, ці што, якія матаюцца так, без патрэбы, і псуюць толькі прыгожую гармонію вашага ўбрання: мы адрэжам іх. Станьце да мяне спіной, вось так: «Перліае студзеня» — далоў. «І сумна, і сумна»—таксама, «Удзячнасць» — таксама, што ў іх добрага, дастойнага вашай фізіяноміі?». Другі крытык, славянафіл Шэвірэў, адзначаючы «цягаснае ўражанне», якое робяць «нямногія п'есы» Лермантава, «якія змрочна мільгаюць у светлым вянку яго вершаў», таксама заклікаў паэта ўстрымацца ад твораў, якія «не могуць адгукацца прыемна ў душы» чытачоў.

«Дзіўныя людзі! — гнеўна пярэчыць гэтым прадстаўнікам «старага пакалення» — рэакцыйнай дваранска-буржуазнай крытыкі Белінскі, — ім усё здаецца, што паэзія павінна выдумваць, а не быць жрыцай ісціны, пацяшаць пабрякушкамі, а не грымець праўдай!».

Паэзія Лермантава «грымела праўдай», «паказвала нам рэчаіснасць, як яна ёсць».

Да канчатковай ацэнкі творчасці Лермантава Белінскі хацеў вярнуцца яшчэ раз у той «крытычнай гісторыі» рускай літаратуры, якую ён задумаў у апошнія годы жыцця. Але смерць перашкодзіла яму ажыццявіць свой выдатны замысел.

Цудоўна здзейсніліся ў нашы дні тыя «прароцкія» словы аб народнасці лермантаўскай творчасці, якімі Белінскі закончыў адзін са сваіх артыкулаў: «Ужо недалёк той час, калі імя яго ў літаратуры зробіцца народным іменем, і гарманічныя [illegible]

115 200

Аздаравіць кіраўніцтва профарганізацыі

XI пленум ВЦСПС на аснове рашэнняў XVIII партканферэнцыі даў разгорнутую праграму барацьбы прафсаюзных арганізацый за выкананне народна-гаспадарчага плана. Адна з важнейшых задач прафкамітатаў, заўкомаў і прафсаюзных арганізацый — мабілізаваць шырокія масы рабочых, служачых і інжынерна-тэхнічных работнікаў на актыўную барацьбу за далейшы ўздым прадукцыйнасці працы, зніжэнне сабекошту, навядзенне ўзорнага парадку і чыстаты на вытворчасці, выкананне і перавыкананне дзяржаўных планаў.

Многа гавораць аб важнасці гэтых задач кіраўнікі прафсаюзнай арганізацыі Гайнаўскага лесазавода імені Варашылава. Абмяркоўваюць іх на пасяджэннях заўкома, цэхкомаў, пішуцца пастановы. Канцылярыя заўкома на чале з старшынёй тав. Аляшкевічам працуе з поўнай нагрузкай. А перабудовы работы профарганізацыі ў адпаведнасці з рашэннямі партканферэнцыі і ўказаннямі XI пленума ВЦСПС нябачна. Паранейшаму практычныя і канкрэтныя справы работы прадпрыемства губляюцца ў патоку канцылярска-бюракратычнай мітусні.

Пярвейшы абавязак прафсаюзнай арганізацыі — штодзённа і аператыўна кіраваць сацыялістычным спаборніцтвам. Да гэтага важнага ўчастка работы эдзіўляюча фармальна адносяцца на лесазаводзе. Тут зусім адсутнічае індывідуальнае спаборніцтва. Старшыня заўкома комуніст тав. Аляшкевіч матывіруе гэта тым, што ў калектыўных соцумовах паміж цэхамі і брыгадамі ёсць пункты, у якіх указваецца, што ўсе рабочыя данага цэха абавязуюцца перавыконваць дзённае вытворчае заданне. Пагэтаму, на яго думцы, неабавязкова заключаць індывідуальныя соцумовы паміж рабочымі. Шкоднасць падобных разважанняў вядома кожнаму. Толькі невядома, чаму гэтым непартыйным адносінам і прамой дыскрэдытацыі соцспаборніцтва ніхто ў Гайнаўцы не дае рашучага адпору. Райком партыі ведае, што на лесазаводзе адсутнічае спаборніцтва, але захадаў не прымае, каб яго арганізаваць. Мала канкрэтны міжцэхавыя соцумовы. Іх ніхто не правярае, не падводзіць вынікаў соцспаборніцтва.

Звычайна перад святамі заўком распрацоўвае ўмовы соцспаборніцтва, дае распараджэнне цэхавым камітэтам правесці сходы аб соцспаборніцтве. Соцумова зачытваецца на сходзе, у большасці выпадкаў без абмеркавання прымаецца і пасля аб ёй усе забываюць. Ніхто не турбуецца, каб узятыя абавязацельствы выконваліся. Не ствараюць умоў для плодатворнай работы. На заводзе частыя прастоі абсталявання, перабоі ў снабжэнні сыравінай, многа рабочых, якія не выконваюць норм. Заўком праходзіць міма гэтых фактаў.

XI пленум ВЦСПС прапанаваў прафсаюзным камітэтам «палепшыць работу вытворчых нарад, усямерна выкарыстоўваючы іх для абмена вытворчым вопытам і развіцця творчай ініцыятывы рабочых, стаханаўцаў, інжынерна-тэхнічных работнікаў, для разгортвання крытыкі і самакрытыкі недахопаў вытворчасці».

Каб вытворчыя нарады добра праходзілі, прыносілі карысць, неабходна перш за ўсё рэгулярна іх склікаць і ставіць на абмеркаванне канкрэтныя пытанні вытворчасці: аб рабоце па графіку, аб поўным выкарыстанні абсталявання, аб гаспадарчых адносінах да інструментаў, расходванні матэрыялаў, паліва, электраэнергіі, укараненні прыстасаванняў, павышаючых прадукцыйнасць працы, аб прастоях, аварыях, браку, некамплектнай прадукцыі і г. д. А на лесазаводзе, як правіла, склікаюць вытворчыя нарады толькі ад выпадку да выпадку, тады, калі завод апынаецца ў глыбокім прарыве і патрэбна распачынаць чарговы штурм. Пытанні вытворчасці абмяркоўваюцца там увогуле ў цэлым, адразу аб усёй рабоце завода. Рабочыя, ідучы на нарады, нават не ведаюць, якія там будуць абмяркоўвацца пытанні. Гэта толькі па назве вытворчая нарада, а на справе — чарговая накачка.

Прафсаюзныя кіраўнікі і дырэкцыя не прыслухоўваюцца да крытыкі, парад, заўваг, не выконваюць прапаноў, якія выносяцца на нарадах. На кожнай нарадзе начальнікі цэхаў і рабочыя патрабуюць, каб дырэкцыя наладзіла бесперабойную падачу сыравіны ў цэхі. Многа гаварылі і аб тым, каб павялічыць колькасць ваганетак, з-за недахопу якіх таксама часта бываюць перабоі ў рабоце. Былі сігналы аб неабходнасці навядзення чыстаты і парадку на заводзе. Але сігналы застаюцца пустым гукам. З-за перабояў у падачы сыравіны прастайваюць піларамы. Тэрыторыя завода захламлена адыходамі, што стварае небяспеку ў супрацьпажарных адносінах.

Зразумела, што пры такім «кіраўніцтве» вытворчымі нарадамі яны хірэюць, не карыстаюцца аўтарытэтам, не прыносяць вытворчасці ніякай карысці. Рабочыя не жадаюць іх наведваць і выступаць.

Людзі, кадры рашаюць поспех любой справы. Прамы абавязак прафсаюзнай арганізацыі дапамагаць маладым і ўнoў прыбываючым рабочым падняцца ім да ўзроўню перадавікоў вытворчасці. Сродкаў палітычнага і вытворчага выхавання многа. Адным з важнейшых спосабаў выхавання рабочых, павышэння іх вытворчай кваліфікацыі з'яўляюцца стаханаўскія школы. Яшчэ ў мінулым годзе меркавалі арганізаваць іх. Але далей размоў не пайшлі. Ні адна стаханаўская школа і зараз не працуе. Не наладжана перадача вопыта перадавых рабочых. І пагэтаму ўпаўне зразумелым становіцца той факт, што на заводзе невялікая колькасць стаханаўцаў.

Заўком на чале з яго старшынёй тав. Аляшкевічам працуе адасоблена ад цэхавых камітэтаў, не дапамагае ім у рабоце. Некаторыя цэхавыя камітэты, пазбаўленыя дапамогі і кіраўніцтва, існуюць толькі на паперы, работы-ж ніякай не праводзяць. У паркетна-мэбельным цэху пасля выбыцця старшыні профкамітэта зусім не праводзіцца ніякай прафсаюзнай работы.

Адсутнічае профработа сярод рабочых і служачых склада хвойных піламатэрыялаў. Старшыня цэхавога камітэта, стары кадравы рабочы тав. Віжкурцаў з горыччу расказвае:

— Пасля таго, як выбралі новы цэхавы камітэт, у нас было толькі адно пасяджэнне. Мы зусім не праводзім агульных сходаў, бо не ведаем, якія пытанні ставіць на абмеркаванне. Аб нас усе забылі. Члены заўкома не аказваюць нам дапамогі. У цэху не наладжваюцца гутаркі, даклады. А сярод нас няма добра пісьменных таварышоў, якія здолелі-б самі гэта зрабіць.

Аналагічныя заявы можна чуць і ад другіх нізавых профработнікаў завода.

Крыху лепш працуюць профкамітэты біржасыравіны, першага, другога і чацвертага карпусоў, якія, па словах старшыні заўкома, працуюць добра. На прафсаюзных сходах у біржасыравіне ставілі многа пытанняў аб рабоце вытворчасці, але ні адно з іх дэталёва не абмяркоўвалі. Звычайна на сходах выступалі толькі начальнік цэха і старшыня цэхкома, а рабочыя пасіўнічалі. Ускрытыя недахопы і ненармальнасці ў рабоце не ўстраняюцца.

У гутарках з рабочымі можна многа чуць скарг на недахопы культурна-масавай работы. Пасля работы і ў выхадныя дні рабочыя прадастаўлены самім сабе, культурны адпачынак іх не арганізаван. Яшчэ ў пачатку вясны на заводзе гаварылі, што з наступленнем цёплых дзён будуць практыкавацца калектыўныя выезды за горад. У прадмесцях горада Гайнаўкі многа прыгожых, жывапісных месц. Чаму-б заўкому ў выхадныя дні не арганізаваць масоўку рабочых за горадам, узяць з сабой заводскі аркестр, музыкантаў, арганізаваць там буфет? На другіх прадпрыемствах горада гэта практыкуецца, і рабочыя прымаюць у іх актыўны ўдзел.

Прыведзеныя прыклады гавораць аб тым, што заўком Гайнаўскага лесазавода імені Варашылава ігнаруе пытанні вытворчасці, адарван ад мас рабочых, не адклікаецца на іх кроўныя інтарэсы і патрэбы.

Усё гэта сведчыць аб тым, што заўком не даражыць давер'ем членаў саюза, не адказвае тым патрабаванням, якія яму прад'яўляюць рабочыя і служачыя завода.

Ф. Кавалёў.

На Беластоцкай фабрыцы ўстаноўлена пяць новых гільзавых машын маркі «ГМ», якія атрыманы з Харкава (УССР).

НА ЗДЫМКУ: у гільзавым цэху за работай на новых машынах. Злева — стаханаўка **С. І. Купішэк**, выконваючая норму на 125 працэнтаў.

Фота. А. Сапіра. (БЕЛТА).

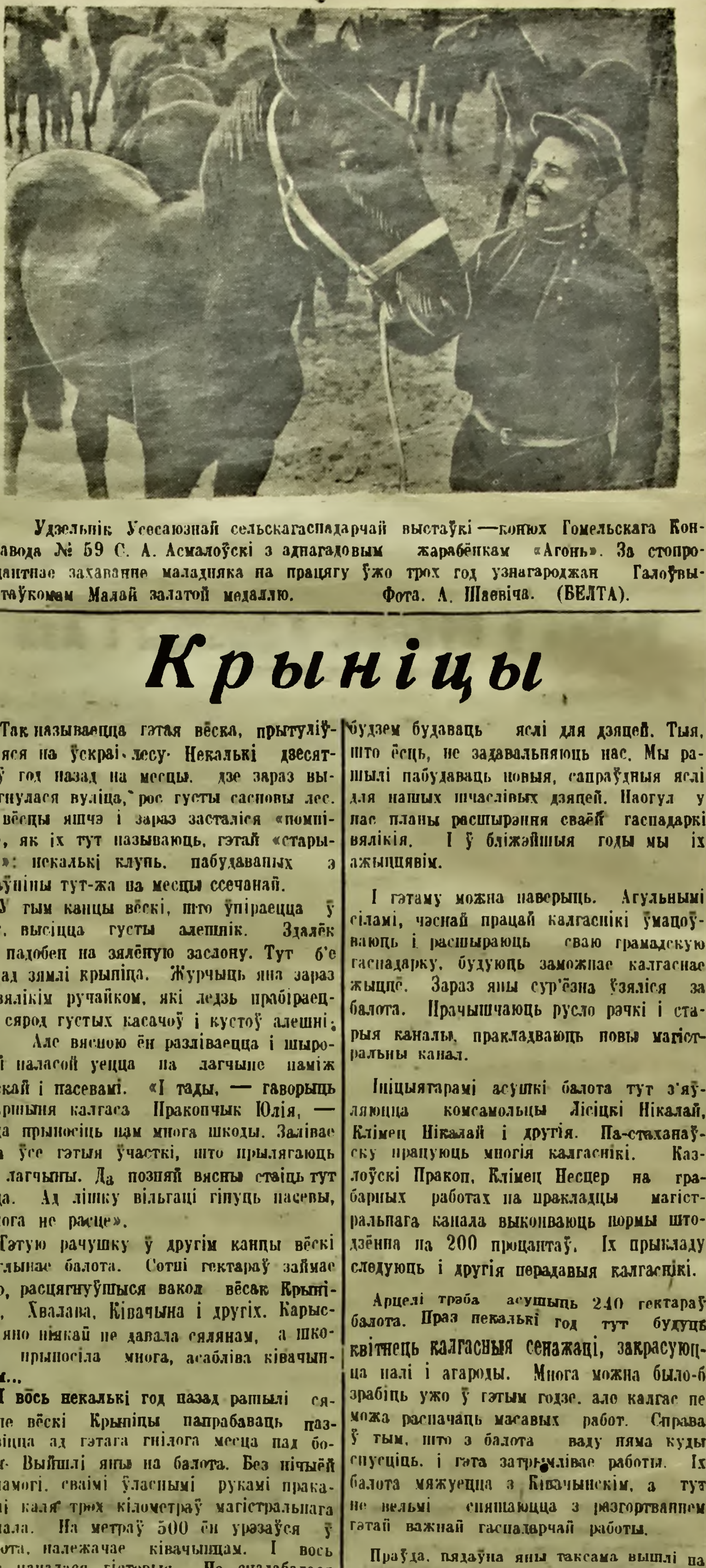

Удзельнік Усесаюзнай сельскагаспадарчай выстаўкі — конюх Гомельскага Конзавода № 59 С. А. Асмалоўскі з аднагадовым жарабёнкам «Агонь». За стопрацэнтнае захаванне маладняка на працягу ўжо трох год узнагароджан Галоўвыстаўкомам Малай залатой медаллю. Фота. А. Шаевіча. (БЕЛТА).

Крыніцы

Так называецца гэтая вёска, прытуліўшаяся на ўскраі лесу. Некалькі дзесяткаў год назад на месцы, дзе зараз выцягнулася вуліца, рос густы сасновы лес. У вёсцы яшчэ і зараз засталіся «помнікі», як іх тут называюць, гэтай «старыны»: некалькі клуць, пабудаваных з драўніны тут-жа на месцы ссечанай.

У тым канцы вёскі, што ўпіраецца ў лес, высіцца густы алешнік. Здалёк ён падобен на зялёную заслону. Тут б'е з-пад зямлі крыніца. Журчыць яна зараз невялікім ручайком, які ледзь прабіраецца сярод густых касачоў і кустоў алешніка. Але вясною ён разліваецца і шырокай паласой уецца па лагчыне паміж вёскай і пасевамі. «І тады, — гаворыць старшыня калгаса Пракопчык Юлія, — вада прыносіць нам многа шкоды. Залівае яна ўсе гэтыя ўчасткі, што прылягаюць да лагчыны. Да позняй вясны стаіць тут вада. Ад лішку вільгаці гінуць пасевы, нічога не расце».

Гэтую рачушку ў другім канцы вёскі паглынае балота. Сотні гектараў займае яно, расцягнуўшыся вакол вёсак Крыніцы, Хвалава,Ківачына і другіх. Карысці яно ніякай не давала сялянам, а шкоды прыносіла многа, асабліваківачынцам...

І вось некалькі год назад рашылі сяляне вёскі Крыніцы папрабаваць пазбавіцца ад гэтага гнілога месца пад бокам. Выйшлі яны на балота. Без нічыёй дапамогі, сваімі ўласнымі рукамі пракапалі каля трох кіламетраў магістральнага канала. На метраў 500 ён урэзаўся ў балота, належачае ківачынцам. І вось тут пачалася гісторыя. Не спадабалася ківачынцам такая справа. Зацеялі яны нават было цяжбу...

У мінулым годзе сяляне вёскі Крыніцы аб'ядналіся ў калгас. Не так даўно яны адзначалі гадавіну свайго жыцця па-новаму. Многа змен прынёс гэты год, пераўтвараецца вёска. Адна за адной вырастаюць пабудовы грамадскай гаспадаркі. Канюшні, хлявы для жывёлы, амбары для калгаснага збожжа — усё гэта пабудавана за адзін год. Зараз будуюць калгаснікі для сябе клуб. Высокія рыштаванні, вялікія вокны ўжо даюць уяўленне аб гэтым будучым ачагу культуры ў вёсцы.

— А вось тут, — гаворыць брыгадзір калгаса тав. Клімец Міхаіл, указваючы на ўчастак, апавіты высокімі ліпамі, — будзем будаваць яслі для дзяцей. Тыя, што ёсць, не задавальняюць нас. Мы рашылі пабудаваць новыя, сапраўдныя яслі для нашых шчаслівых дзяцей. Наогул у нас планы расшырэння свайго гаспадаркі вялікія. І ў бліжэйшыя годы мы іх ажыццявім.

І гэтаму можна паверыць. Агульнымі сіламі, чэснай працай калгаснікі ўмацоўваюць і расшыраюць сваю грамадскую гаспадарку, будуюць заможнае калгаснае жыццё. Зараз яны сур'ёзна ўзяліся за балота. Прачышчаюць русло рэчкі і старыя каналы, пракладваюць новы магістральны канал.

Ініцыятарамі асушкі балота тут з'яўляюцца комсамольцы Лісіцкі Нікалай, Клімец Нікалай і другія. Па-стаханаўску працуюць многія калгаснікі. Казлоўскі Пракоп, Клімец Несцер на грабарных работах па пракладцы магістральнага канала выконваюць нормы штодзённа на 200 працэнтаў. Іх прыкладу следуюць і другія перадавыя калгаснікі.

Арцелі трэба асушыць 240 гектараў балота. Праз некалькі год тут будуць квітнець калгасныя сенажаці, закрасуюцца палі і агароды. Многа можна было-б зрабіць ужо ў гэтым годзе, але калгас не можа распачаць масавых работ. Справа ў тым, што з балота ваду няма куды спусціць, і гэта затрымлівае работы. Іх балота мяжуецца з Ківачынскім, а тут не вельмі спяшаюцца з разгортваннем гэтай важнай гаспадарчай работы.

Праўда, нядаўна яны таксама выйшлі на асушку балота, але раскачваюцца вельмі маруднa. Людзей працуе на пракладцы канала зусім мала. Работы пакуль што па-сапраўднаму не разгорнуты. І калгаснікі калгаса імені Сталіна справядліва папракаюць іх за гэта. Ківачынцы затрымліваюць работу.

Для таго, каб ужо ў гэтым годзе асушыць балота і прыступіць да асваення гэтых зямель, неабходна перш за ўсё фарсіраваць работы на ўчастку, прылягаючым да вёскі Ківачына. І аб гэтым сваім абавязку ківачынцы не павінны забываць.

Г. Будай,

калгас імені Сталіна, Шарашоўскага раёна.

НЕБЯСПЕКА ЛЯСАМ БЕЛАВЕЖСКАЙ ПУШЧЫ

Караед — гэта маленькі жучок карычневага колеру, бяскрыўдны з знешняга выгляду, а між тым з'яўляецца грозным шкоднікам нашых лясоў.

Найбольш распаўсюджан у лясах Белавежскай пушчы яловы караед. Вясной ён робіць ходы пад карой елкі, адкладаючы яйкі ў колькасці 60—70 штук. Праз адзін — два тыдні выходзяць лічынкі, якія, харчуючыся лубам дрэва, прарабляюць даволі доўгія ізвілістыя ходы, спыняючы гэтым падачу сокаў лісцям дрэва. Кара засыхае, адстае, адвальваецца ад ствала, і яшчэ нядаўна здаровае дрэва пераўтвараецца ў сухастой. Караеды пераважна нападаюць на ўжо аслабленае дрэва.

Вядомы велізарныя спустошэнні, зробленыя караедам. Так, напрыклад, у Марыйскай АССР у 1921 годзе плошча заражаных караедам лесапасаджэнняў складала 370 тысяч гектараў. У былой Вяцкай губерні за дзесяць год з 1905 па 1915 зрэзана было мёртвага караеднага лесу каля 30 мільёнаў кубаметраў, што склала каля 12,5 мільёнаў рублёў убытку. Прыведзеныя лічбы красамоўна гавораць аб тых велізарных стратах, якія можа прынесці караед.

Лясы Белавежскай пушчы не раз пераносілі на сабе цяжкасці ўспышак масавага размнажэння караедаў. Апошняя эпідэмія караедаў у Белавежскай пушчы адносіцца да 1922 года. Тады многа каштоўнага растучага лесу было пераўтворана ў сухастой.

Прычынай караеднага заражэння паслужыла драпежніцкая эксплаатацыя дрэвастояў, захламленасць лесасек, незахаванне мер лясной санітарнай гігіены.

У спадчыну да нас перайшла пушча з яе разбуранымі дрэвастоямі, захламленымі лесасекамі, караеднымі ачагамі.

Зараз значна палепшылася агульнае санітарнае становішча дрэвастояў у пушчы. Распрацаваны караедныя ачагі, падабран валежнік. Але ўсё-ж караедная небяспека, у асаблівасці для яловых дрэвастояў, на сённяшні дзень вельмі вялікая. Неабходна мець пад увагай наяўнасць агульнага аслаблення елкі, прычынай якога з'яўляецца, відавочна, паніжэнне ўзроўню грунтовых вод у рэзультаце засухі мінулых год. Гэтыя моманты недаацэньваюць некаторыя загатаўцелі.

Склады гатовай лесапрадукцыі лесгаспрамгаса маюць на сённяшні дзень дзесяткі тысяч кубаметраў невакоранай хвойнай драўніны. Зразумела, што гэта стварае велізарную пагрозу. Калі акарэнне не будзе выварана гэтымі днямі, то склады пераўтворацца ў дзейнічаючыя ачагі караедаў.

Барацьба з караедам ёсць справа вялікай гаспадарчай важнасці. Таму неабходна праявіць належную аператыўнасць у справе аздараўлення лясных масіваў.

В. Жукоўскі,

навуковы работнік запаведніка

6—7 ТОН СІЛОСА НА КОЖНУЮ КАРОВУ

У Калінінскай вобласці пачалося ранняе сіласаванне кармоў. Калгаснікі зразаюць зялёныя галінкі, косяць асаку, крапіву.

Калгасы вобласці ў гэтым годзе заложаць 1.500 тысяч тон сілоса — па 6—7 тон на кожную карову. Гэта ў два разы больш, чым у мінулым годзе. (ТАСС).

Авалодаць эканомікай вытворчасці.

ГАСПАДАРНІЧАЦЬ ЭКАНОМНА

Барацьба за найстражэйшую эканомію і беражлівасць ва ўсіх галінах народнай гаспадаркі заўсёды была ў цэнтры ўвагі большэвіцкай партыі і савецкага ўрада.

Яшчэ ў 1918 годзе Ленін высунуў у якасці адной з галоўных задач найстражэйшы ўчот, эканомнае і беражлівае выдаткаванне сродкаў, унядрэнне гаспадарчага разліку. У пачатку 1923 года Ленін у адным з сваіх апошніх артыкулаў «Лепш менш, ды лепш» гаварыў аб неабходнасці «...цанои найвялікшай і найвялікшай эканоміі гаспадаркі у нашай дзяржаве дабіцца таго, каб усякае малейшае зберажэнне захаваць для развіцця нашай буйнай машыннай індустрыі, для развіцця электрыфікацыі, гідраторфу, для дабудовы Волхаўбуду і іншае» (т. XXVII, стар. 417).

Таварыш Сталін, аналізіруючы гаспадарчае становішча Савецкага Саюза, патрабаваў у 1926 годзе правільна скарыстаць накапляемыя рэзервы, эканомна і беражліва выдаткоўваць сродкі. Таварыш Сталін указваў, што «...справа не вычэрпваецца і не можа вычэрпвацца адным толькі накапленнем. Трэба яшчэ ўмець выдаткоўваць накапляемыя рэзервы разумна, расчотліва, так, каб ні адна капейка народнага дабра не прападала дарэмна, каб скарыстанне накаплення ішло па асноўнай лініі задавальнення важнейшых запросаў індустрыялізацыі нашай краіны» (Ленін і Сталін. Зборнік твораў да вывучэння гісторыі ВКП(б), т. III. Партвыдат, 1937 г., стар. 62).

Барацьба партыі за эканомнае выдаткаванне сродкаў, за рацыянальнае скарыстанне накапленняў адыграла буйнейшую ролю ў ажыццяўленні сталінскага плана сацыялістычнай індустрыялізацыі краіны. Без якой-небудзь дапамогі звонку, за кошт уласных сродкаў і рэсурсаў, перамагаючы велізарныя ўнутраныя і міжнародныя цяжкасці, краіна Советаў стварыла магутную, перадавую сацыялістычную індустрыю.

Барацьба за эканомію і беражлівасць набывае асабліва вялікае значэнне зараз, у складанай і напружанай міжнароднай абстаноўцы, патрабуючай усямернага ўмацавання эканамічнай і ваеннай магутнасці СССР.

XVIII Усесаюзная канферэнцыя ВКП(б) удзяліла выключную ўвагу гэтым пытанням. У дакладах таварышоў Маленкова і Вазнесенскага, у выступленнях дэлегатаў прыводзіліся многалікія факты безгаспадарчасці, растачыцельства, недастатковай увагі да пытанняў эканомікі прадпрыемстваў з боку гаспадарнікаў і партыйных арганізацый.

Рашэнні XVIII партканферэнцыі даюць чоткую, ясную праграму барацьбы з безгаспадарчасцю і растачыцельствам у нашай сацыялістычнай прамысловасці і на транспарце: наладзіць строгі ўчот абсталявання, усякага рода маёмасці і матэрыялаў; правільна скарыстаць абсталяванне і гаспадарча выдаткоўваць інструмент, сыравіну, матэрыялы, паліва, электраэнергію; утрымліваць у захоўнасці і ў добрым стане матэрыяльныя каштоўнасці; спыніць практыку продажу прадпрыемствам так званага дэмантыруемага і лішняга абсталявання і матэрыялаў; сістэматычна зніжаць сабекошт выпускаемай прадукцыі; умацаваць гасразлік. Канферэнцыя ўказала шляхі правільнага кіраўніцтва работай прадпрыемстваў прамысловасці і транспарта. «У мэтах правільнага кіраўніцтва работай прадпрыемства неабходна ведаць фактычныя выдаткі па ідзіўку вырабу па асноўных элементах сабекошту — заработная плата, кошт сыравіны, паліва і электраэнергіі, амартызацыйныя налічэнні, адміністрацыйна-ўпраўленчыя выдаткі і накіроўваць эканамічны бок дзейнасці прадпрыемства так, каб планы па сабекошту і па прыбытках безумоўна выконваліся» (з рэзалюцыі XVIII Усесаюзнай канферэнцыі ВКП(б).

Наша народная гаспадарка развіваецца планамерна, па законах расшыранага сацыялістычнага ўзнаўлення. Гэта азначае няўхільны рост вытворчасці ва ўсіх галінах гаспадаркі. Прадукцыя прамысловасці ўзрасла за тры годы трэцяй пяцігодкі з 95,5 мільярда рублёў у 1937 годзе да 137,5 мільярда рублёў у 1940 годзе, або на 44 проц. Аб'ём капітальных укладанняў у народную гаспадарку СССР за гэты перыяд склаў 108 мільярдаў рублёў. Уступіла ў строй да 2.900 фабрык, заводаў, шахт, электрастанцый і другіх прадпрыемстваў і ўведзены ў дзеянне новыя магутнасці.

Аднак, заданне трэцяй пяцігодкі па тэмпах росту прамысловай прадукцыі, па капітальных работах, як указваў тав. Вазнесенскі, недавыканана. Гэта — вынік нездавальняючай работы рада галін прамысловасці, вынік таго, што ў нас усё яшчэ многа безгаспадарчасці, збыткоўнасці ў выдаткаванні дзяржаўных сродкаў, вялікі прастоі абсталявання, страты сыравіны, паліва, электраэнергіі.

Возьмем праблему скарыстання магутнасцей нашых прадпрыемстваў. Яны скарыстоўваюцца далёка не поўнасцю. Так, напрыклад, пры перапісу металаапрацоўваючага абсталявання, вытвараным у 1940 г., было выяўлена, што на прадпрыемствах бяздзейнічалі 70 тыс. станкоў і 15 тыс. адзінак кузнечна-прэсавага абсталявання. Яны прастойвалі як з-за рамонта, так і з-за несвоечасовай дастаўкі інструмента, матэрыялаў, фабрыкатаў, з-за недахопу рабочых. Акрамя таго, каля 46 тыс. новых станкоў і 8 тыс. адзінак кузнечна-прэсавага абсталявання зусім не былі ўстаноўлены.

Такім чынам, велізарныя рэзервы абсталявання не скарыстоўваюцца нашымі прамысловымі прадпрыемствамі.

Але і тое абсталяванне, якое знаходзіцца ў дзеянні, іншы раз скарыстоўваецца нерацыянальна безгаспадарча. «Нярэдка бывае і так, — указваў тав. Маленкоў у сваім дакладзе на XVIII партканферэнцыі, — што на велізарным карусельным станку апрацоўваецца дэталь з чайны сподачак велічынёй».

На нашых прадпрыемствах яшчэ няма належнага клопату аб захоўнасці дзяржаўнай маёмасці — будынкаў, абсталявання, інструментаў, матэрыялаў. Многія работнікі праяўляюць нядбайныя адносіны да станкоў і інструмента, вынікам чаго з'яўляецца дачаснае разбурэнне і выбыццё іх з строю.

Усё яшчэ практыкуецца продаж так званага дэмантыруемага і лішняга абсталявання і матэрыялаў, што па сутнасці з'яўляецца раскраданнем сацыялістычнай уласнасці.

Вялікую страту народнай гаспадарцы наносіць брак. У 1940 г. толькі на прадпрыемствах машынабудаўнічых наркаматаў і Наркамата чорнай металургіі страты ад брака склалі каля 2 мільярдаў рублёў.

На многіх фабрыках і заводах практыкуецца хаванне запасаў матэрыялаў, значна перавышаючых нормы хавання. На прадпрыемствах 12 прамысловых наркаматаў на 1 снежня 1940 г. запасы тарварна-матэрыяльных каштоўнасцей былі вышэй устаноўленых норм хавання на 2.610 мільёнаў рублёў. Гэтыя непатрэбныя запасы замаражваюць дзяржаўныя сродкі, штучна ствараюць у краіне нахватку сыравіны, паліва, абсталявання, выклікаюць непрадукцыйныя выдаткі.

Надзвычайна вялікі таксама і страты паліва і электраэнергіі. У 1939 г. электрастанцыі Наркамата электрастанцый СССР перапалілі 317 тысяч тон паліва, металургічныя заводы Наркамата чорнай металургіі СССР — 460 тысяч тон коксу і т. д. Многія прадпрыемствы растачыцельна выдаткоўваюць электраэнергію.

На арыентыровачных падліках Дзяржплана СССР эканомія ад зніжэння норм выдаткавання сыравіны, паліва і электраэнергіі павінна складаць за годы трэцяй пяцігодкі каля 20 мільярдаў рублёў, а ад зніжэння ўпраўленчых і накладных выдаткаў у прамысловасці — звыш 7 мільярдаў рублёў.

Велізарнае значэнне ў барацьбе з стратамі на вытворчасці, побач з Указам Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР ад 26 чэрвеня 1940 года, закліканым навесці большэвіцкі парадак і жалезную дысцыпліну працы, мае Указ ад 10 ліпеня 1940 г. аб адказнасці за якасць прадукцыі.

Важнейшым паказчыкам якасці ўсёй работы прадпрыемства з'яўляецца сабекошт. План развіцця народнай гаспадаркі на 1941 г., адобраны XVIII Усесаюзнай партыйнай канферэнцыяй прадугледжвае зніжэнне сабекошту прамысловай прадукцыі на 3,7 проц., што павінна забяспечыць дадатковае накапленне ў прамысловасці 7,3 мільярда рублёў. Кожны працэнт зніжэння сабекошту, такім чынам, дасць дзяржаве каля 2 мільярдаў рублёў эканоміі.

На прыкладу комсамольцаў Сталінградскага трактарнага завода імені Ф. Э. Дзяржынскага на перадавых прадпрыемствах краіны разгарнулася барацьба супроць растачыцельства і безгаспадарчасці.

На шарыкападшыпнікавым заводзе імені Л. М. Кагановіча (Масква) па ініцыятыве комсамольцаў, падтрыманай парткомам і дырэктарам, увесь калектыў завода падняўся супроць бескультур'я, за ахайнасць, беражлівасць і за выдатны догляд станка. І ўжо ў студзені 1941 года колькасць астановак станкоў з-за бруду скарацілася ў параўнанні з снежнем 1940 гда на 60 проц. Комсамольцы Метрабуда за месяц выцягнулі з хлама дзесяткі тысяч балтоў агульным коштам у 135 тыс. руб. Пры праверцы склада Метраснаба яны знайшлі вялікую колькасць абсталявання, якое ляжала некалькі год і псавалася. З гэтага «хлама» было адабрана для будаўніцтва многа абсталявання і матэрыялаў, скарыстаўшы якія, Метрабуд зэканоміў 850 тыс. рублёў.

XVIII Усесаюзная канферэнцыя ВКП(б) указала на неабходнасць рашучага павароту ўвагі партыйных арганізацый у бок максімальнага клопату аб патрэбах і інтарэсах прамысловасці і транспарта. Партыйныя арганізацыі павінны сістэматычна ўлязаць у справы прадпрыемстваў, выяўляць іх патрэбы і запросы і дапамагаць гаспадарчым арганізацыям у паўсядзённай рабоце.

Адной з важнейшых задач усіх партыйных арганізацый з'яўляецца барацьба за найстражэйшую эканомію на ўсіх участках народнай гаспадаркі. «Мы павінны дабіцца таго, каб усе нашы работнікі, ад малых да вялікіх, заўсёды помнілі аб сваёй адказнасці перад дзяржавай і народам, заўсёды помнілі аб сваім абавязку берагчы народнае дабро і абыходзіцца з ім па-гаспадарску, захоўваць эканомію ў выдатках і па справе берагчы народную капеечку!» (Молатаў).

Барацьба за эканомію і беражлівасць ва ўсіх галінах народнай гаспадаркі з'яўляецца адным з важнейшых сродкаў паспяховага прасоўвання нашай краіны ўперад — да комунізма.

А. ЛЯПІН

кандыдат эканамічных навук

Выступленне марскога міністра Англіі Александэра

ЛОНДАН, 18 чэрвеня. (ТАСС). Як [illegible] англійскае міністэрства інфармацыі [illegible] марскі міністр Александэр заявіў, [illegible] паражэння Францыі і аперацый [illegible] праведзеных англійскім ваенна-марскім флотам у сувязі з эвакуацыяй саюзных войск з Нарвегіі, Галандыі, Бельгіі, [illegible] на суднабудаўнічых верфях знаходзілася звыш 70 эсмінцаў, рамантаваўшыхся пасля пашкоджанняў, нанесеных [illegible] праціўнікам. 10 або 11 эсмінцаў былі затоплены, прычым экіпажы гэтых караблёў панеслі цяжкія страты. Як і трэба было чакаць, у рэзультаце [illegible] гэтага неадкладна ўзраслі страты англійскага гандлёвага флота. У той час асноўная задача англійскага марскога міністэрства састаяла ў тым, каб упоўзаць [illegible] у дзеянне пашкоджаныя эсмінцы. Гэта задача была выканана. У [illegible] месяцы паміма новых эсмінцаў і крэйсераў, перададзеных флоту, у [illegible] уступілі надзвычайна каштоўныя [illegible] вядомыя пад назвай корветаў. У [illegible] момант, прадаўжаў Александэр, мы маем вялікі лік такіх суднаў, і я [illegible], што іх колькасць узрасце яшчэ больш.

Далей Александэр указаў, што пасля паражэння Францыі Англіі прышлося [illegible] караблі, ахоўваючыя караваны суднаў у Атлантычным акіяне, у Міжземным моры для замяшчэння нанесеных ёй страт. Гэта перакідка караблёў яшчэ больш ускладніла задачу астаўшыхся ў Атлантыцы ваенных караблёў. [illegible] бітвы за Атлантычны акіян. Александэр указаў, што ў рэзультаце палепшэння арганізацыі патрульнай службы на паўночна-заходніх подступах да Англіі за апошнія чатыры месяцы інтэнсіўнасць падводнай вайны, якая вядзецца праціўнікам, аслабла. Што датычыцца пагрозы паветраных нападаў, [illegible] Александэр, то за ўсю мінулую вайну 1914—18 гг. з агульнай колькасці [illegible] суднаў танажам у 12 мільёнаў рэгістравых брута-тон толькі 8 тысяч рэгістравых брута-тон загінулі ў рэзультаце паветраных нападаў. Зараз авіяцыя праціўніка робіць напады на англійскія судны не толькі ў англійскіх тэрытарыяльных водах, але таксама і ў [illegible] моры. Адзначыўшы вялікую дапамогу, аказваемую ваенна-марскому флоту англійскай авіяцыяй, Александэр указаў, што за апошнія некалькі тыдняў англійскія самалёты пачалі наносіць адчувальныя страты суднаходству праціўніка.

З пачатку вайны англійскі ваенна-марскі флот і авіяцыя патапілі ўжо і захапілі судны праціўніка агульным танажам [illegible] 200 тысяч рэгістравых брута-тон.

ГЕРМАНСКІ ПРАТЭСТ ЗША

Па паведамленню Германскага інфармацыйнага бюро, урад ЗША у ноч ад 16 чэрвеня патрабаваў, каб супрацоўнікі германскіх консульстваў, а таксама супрацоўнікі германскай інфармацыйнай бібліятэкі ў НЬЮ-ЁРКУ, агенцтва Транс[illegible] і [illegible] Злучаных Штатаў. Патрабаванне [illegible] матывіравана тым, што гэтыя супрацоўнікі нібы займаліся недапушчальнай дзейнасцю.

Германскі ўрад адхіліў гэтыя абвінавачванні як беспадстаўныя і праізвольныя, і заявіў пратэст супроць дзеянняў урада ЗША супярэчачых дагавору.

(ТАСС).

У чаканні чарговага пайка ў Іспаніі.

Фотахроніка ТАСС.

Вайна ў Еўропе, Афрыцы і Азіі

(Дзённік ваенных дзеянняў)

На англа-германскім фронце адзначаецца некаторая актыўнасць авіяцыі. Як паведамляецца ў зводцы германскага камандавання, германская авіяцыя бамбардыравала аэрадромы, пазіцыі англійскіх зенітных батарэй і партовыя збудаванні ва Ўсходняй і Паўднёва-Ўсходняй Англіі. Прадаўжаліся таксама аперацыі германскіх узброеных сіл на моры. Паведамляецца, што ў Атлантычным акіяне германскія падводныя лодкі патапілі пяць англійскіх гандлёвых суднаў.

Вечарам 17 чэрвеня, перадае агенцтва Рэйтэр, англійскія самалёты зрабілі налёты на розныя германскія судны ў Ла-Маншы, а таксама на некаторыя аб'екты ў Паўночнай Францыі. У ноч на 18 чэрвеня злучэнні англійскіх самалётаў зрабілі налёт на Заходнюю Германію. Асноўнымі аб'ектамі бамбардыроўкі былі прамысловыя прадпрыемствы Кельна і Дзюсельдорфа.

* * *

У басейне Міжземнага мора аб'ектам бамбардыровак італьянскай авіяцыі быў востраў Мальта. У ноч на 18 чэрвеня, гаворыцца ў зводцы італьянскага камандавання, італьянскія бамбардыроўшчыкі зрабілі налёт на аэрадром Мікаба, Хальфар і Венецыя.

Мадрыдскі карэспандэнт агенцтва Юнайтэд Прэс, спасылаючыся на іспанскае інфармацыйнае агенцтва Манчэта, перадае, што англічане скінулі ў воды Гібралтарскага праліва глыбінныя бомбы, як відаць, у сувязі з тым, што там знаходзяцца італьянскія падводныя лодкі.

У Паўночнай Афрыцы, у сектары Солума, указваецца ў зводцы германскага камандавання, спроба англічан прарваць пры падтрымцы буйных бронетанкавых часцей германскі фронт ля егіпецкай граніцы не ўвянчалася поспехам. Атака англійскіх войск адбіта. Актыўны ўдзел у баях, гаворыцца далей у зводцы, прымала германа-італьянская авіяцыя. Згодна камюніке англійскага камандавання, англійскія войскі, аперыруючыя на лівійска-егіпецкім фронце, прадпрыняўшы нечаканае наступленне, прасунуліся да форта Капуцо (на лівійскай старане граніцы). Самалёты імперскай авіяцыі, адзначаецца ў камюніке камандавання англійскіх паветраных сіл на Бліжнім Усходзе, інтэнсіўна падтрымлівалі аперацыі наземных сіл у Кірэнаіцы. Англійскія бамбардыроўшчыкі ўноў падверглі бамбардыроўцы гавань Бенгазі, аэрадромы і пасадачныя пляцоўкі ў Дэрна, Мартуба і Эль-Газала. Самалёты марской авіяцыі атакавалі скапленні аўтамашын германа-італьянскіх часцей у Бардыі.

Ва Ўсходняй Афрыцы, у Абісініі, становішча без змен.

* * *

У Сірыі прадаўжаецца контрнаступленне французскіх войск. У раёнах Мерджайуна і Эль-Кунайтра адбываюцца жорсткія баі. Французскія атрады, гаворыцца ў паведамленні агенцтва Рэйтэр, адбілі 17 чэрвеня ў англічан Ізра, Мерджайун і Эль-Кунайтра. Англійскія войскі ўслед за тым выбілі французаў з Ізра; баі на подступах да астатніх двух пунктаў прадаўжаюцца.

Спецыяльны карэспандэнт агенцтва Рэйтэр, які суправаджае англійскія войскі ў Сірыі, перадае, што контрнаступленне французскіх часцей пачалося 16 чэрвеня ў 15 гадзін 30 мінут вельмі нечакана для англічан. Перад наступленнем французская артылерыя падвергла інтэнсіўнаму абстрэлу Мерджайун, форт і важны пункт на перасячэнні дарог, пасля чаго пачалі наступаць танкі і пяхота.

Жорсткія баі разгортваюцца таксама ў раёне Дамаска. Як перадае агенцтва Рэйтэр з Каіра, англійскія войскі занялі рад новых пазіцый. У руках англійскіх часцей і войск дэ Голя знаходзяцца зараз вышыні, пануючыя над раўнінай, дзе размешчан Дамаск. Войскі саюзнікаў павольна прасоўваюцца да горада.

На ўзбярэжжы Лівана аўстралійскія войскі, згодна паведамленню агенцтва Гавас-ОФІ, пасля заняцця Сайды не прасунуліся ўперад і, відавочна, перагрупіроўваюць сілы перад новым наступленнем. У паведамленні агенцтва Рэйтэр указваецца, што англійскія войскі, аперыруючыя ў гэтым раёне, прасунуліся на 6 кіламетраў на поўнач ад Сайды, а перадавыя патрульныя атрады дасягнулі пункта ў 20 кіламетрах ад Бейрута.

18 чэрвеня. (ТАСС).

СПЫНЕННЕ ПЕРАГАВОРАЎ ПАМІЖ ЯПОНІЯЙ І ГАЛАНДСКАЙ ІНДЫЯЙ

Паміж Японіяй і Галандскай Індыяй працяглы час вяліся эканамічныя перагаворы. Улады Галандскай Індыі адмовіліся выканаць японскія патрабаванні. 18 чэрвеня агенцтва Домей Цусін паведаміла, што перагаворы спынены. Японская гандлёвая дэлегацыя выязджае з Галандскай Індыі. (ТАСС).

Германа-турэцкі дагавор аб дружбе

Германскае інфармацыйнае бюро паведамляе, што 18 чэрвеня ў 21 гадзіну ў Анкары быў падпісан дагавор аб дружбе паміж Германіяй і Турцыяй. Дагавор падпісалі германскі пасол фон Папен і турэцкі міністр замежных спраў Сараджоглу.

Германія і Турцыя абавязуюцца ўзаемна паважаць цэласнасць і недатыкальнасць іх нацыянальнай тэрыторыі і не прымаць ніякіх мер, якія былі-б накіраваны прама або ўскосна супроць другой краіны.

Германія і Турцыя абавязуюцца падтрымліваць у будучым дружаственны кантакт па поваду ўсіх пытанняў, якія датычацца іх узаемных інтарэсаў для таго, каб дасягаць згоды па гэтых пытаннях.

Дагавор уступае ў сілу з дня падпісання і сапраўдны на тэрмін у 10 год.

(ТАСС).

ЗАБАРОНА АД'ЕЗДУ НЕМЦАЎ З ЗША

НЬЮ-ЁРК, 18 чэрвеня. (ТАСС). Як перадае вашынгтонскі карэспандэнт агенцтва Асошыэйтэд Прэс, амерыканскія ўлады «упрэдзь да асобых інструкцый» забаранілі германскім грамадзянам выязджаць з ЗША. Карэспандэнт указвае, што гэта распараджэнне мае сваёй мэтай забяспечыць выкананне немцамі правіл, устаноўленых у адносінах да замежных фондаў у ЗША, на якія палажан секвестр.

(ТАСС).

ЗАМЕЖНАЯ ХРОНІКА

Французскі статс-сакратар авіяцыі **генерал Бержэрэ прыбыў на самалёце** ў Сірыю для інспектыравання французскіх паветраных сіл.

* * *

З Лісабона на Азорскія астравы 17 чэрвеня вышаў транспарт, на барту якога знаходзіцца **атрад марской пяхоты і ваеннае снаражэнне.**

* * *

У часе аперацый ля берагоў Сірыі **быў патоплен французскі эсмінец.**

* * *

ЗША і Канада адначасова аб'явілі аб стварэнні сумесных эканамічных камітэтаў у мэтах паскарэння мабілізацыі амерыканскіх і канадскіх рэсурсаў для патрэб абароны кантынента.

* * *

Міністр унутраных спраў цэйлонскага ўрада заявіў, што **беспрацоў'е на Цэйлоне прадстаўляе сур'ёзную праблему.** Толькі ў адным Коломбо (сталіца Цэйлона) налічваецца 40 тысяч беспрацоўных.

* * *

Экспарт індыйскай бавоўны ў Японію ў 1940 — 41 годзе знізіўся ў параўнанні з 1939 — 40 годам з 1.211 тысяч кіп да 1.056 тысяч. Імпарт японскіх тэкстыльных тавараў у Індыю **скараціўся на суму ў 21,6 мільёна рупій.**

* * *

Калумбія і ЗША вядуць перагаворы аб заключэнні **пагаднення па ўзаемнай абароне.**

* * *

Экспарт самалётаў з ЗША выразіўся ў красавіку ў суме 66 мільёнаў долараў супроць 50 мільёнаў долараў у сакавіку, экспарт жалезных і стальных вырабаў у суме 43 мільёнаў долараў супроць 38 мільёнаў долараў, боепрыпасаў — 16 мільёнаў долараў супроць 14 мільёнаў долараў.

18 чэрвеня. (ТАСС).

Племянны вытворнік калгаса імені Сталіна Казловіцкага сельсовета, Брэсцкага раёна.

Фота Ерузалімскага.

Напярэдадні Усебеларускага парада фізкультурнікаў

Усебеларускі парад фізкультурнікаў адбудзецца 29 чэрвеня ў Мінску на плошчы Леніна. Ён з'явіцца вынікам спартыўнай работы ў рэспубліцы за год. Фізкультурнікі Беларусі прадэманстрыруюць сваю загартоўку, гатоўнасць у любы момант стаць на абарону свяшчэнных граніц Савецкага Саюза.

У парадзе прымуць удзел 20 добраахвотных спартыўных таварыстваў, прадстаўнікі 10 абласцей рэспублікі, фізкультурнікі прадпрыемстваў, якія не ўваходзяць у спартыўныя таварыствы, спартсмены РСЧА, школьнікі.

Прыгожа будзе аформлена плошча Леніна. На будынку супроць Дома ўрада, на фоне зялёнай хвоі ўстанаўліваецца вялікі партрэт таварыша Сталіна ў пазалочанай раме і партрэты членаў Палітбюро ЦК ВКП(б), упрыгожаныя беларускімі арнаментамі і вядомымі слуцкімі паясамі.

Парад адкрывае прыгожа аформленая дзіцячая калона ў 2000 чалавек. Дзеці-фізкультурнікі панясуць над галовамі кветкі і партрэты кіраўнікоў партыі і ўрада, зробленыя імі авіямадэлі, пакажуць водныя басейн і прадэманстрыруюць прыжкі з вышкі ў ваду.

Затым пройдуць студэнты інстытута фізкультуры, калоны дэлегацый абласцей рэспублікі, фізкультурнікі Чырвонай Арміі.

Шэсцвіе фізкультурнікаў Мінска адкрывае калона Сталінскага раёна. У галаве калоны — спартыўнае ордэна Леніна таварыства «Дынама». Спартсмены правязуць на веласіпедах вялікі партрэт таварыша Сталіна на фоне аксамітных сцягаў, акружаны вазамі з кветкамі. У калоне пройдуць спартыўныя таварыствы «Бальшавік», «Будаўнік цэнтра», «Старт», фізкультурнікі заводаў імені Варашылава, імені Кірава і інш. Першымі ў калоне Кагановіцкага раёна пойдуць фізкультурнікі спорттаварыства «Пралетарская перамога». Яны пранясуць традыцыйны паравоз і партрэт тав. Кагановіча.

Залатая «Маршальская звязда» з партрэтам таварыша Варашылава і баявымі сцягамі РСЧА на баках будзе ўзвышацца ў галаве калоны Варашылаўскага раёна. У калоне — спартыўнае ордэна Леніна таварыства «Спартак», «Харчавік», «Праўда», Буравеснік», «Ураджай» і інш.

Пасля раённых калон на плошчу ўступяць фізкультурнікі Упраўлення дзяржаўных працоўных рэзерваў — навучаючыяся рамесленых вучылішчаў і школ ФЗА.

Завяршае парад аўтамотакалона, у якой 200 веласіпедыстаў і 80 матацыклістаў.

Пасля парада на стадыёне «Дынама» імені Кірава адбудзецца паказ фізкультурных выступленняў прадстаўнікоў абласцей і фізкультурнікаў Чырвонай Арміі.

ХРАНОМЕТР НАВЕЙШАЙ КАНСТРУКЦЫІ

1-м Маскоўскім дзяржаўным гадзіннікавым заводам імені Кірава ўпершыню асвоен і пушчан у серыйную вытворчасць хранометр арыгінальнай канструкцыі. Гэта пераносны гадзіннікавы прыбор, які забяспечвае найбольш дакладнае вызначэнне часу. Дакладнасць сутачнага ходу роўна чатыром секундам, сярэдняе адхіленне — 0,3 секунды.

Па сваёй якасці хранометр задавальняе самым высокім патрабаванням, прад'яўляемым да аналагічных імпартных прыбораў. Хранометр можа быць паспяхова выкарыстан у рабоце навукова-даследчых устаноў, лабараторый, рачнога і марскога флота. (ТАСС).

ЛЯТАЮЧАЯ ЛОДКА І. І. ЧЭРЭВІЧНАГА НАКІРАВАЛАСЯ У ЛЯДОВУЮ РАЗВЕДКУ

18 чэрвеня раніцой работнікі палярнай авіяцыі праважалі з Масквы ў новы арктычны рэйс вядомага палярнага пілота І. І. Чэрэвічнага. Лодка паднялася з Хімкінскага водасховішча.

Марская лятаючая лодка «СССР Н-275» на чале з тав. Чэрэвічным накіравалася на лядовую разведку ў мора Лапцевых і ва Усходне-Сібірскае мора. Лятаючай лодцы прадстаіць рабіць пошукі трасы для марскіх караблёў, якія накіроўваюцца па Паўночнаму марскому шляху з захаду на ўсход і з усходу на захад. Вялікі радыус дзеяння, які мае лодка, дазваляе на працягу аднаго рэйса вызначыць стан ільдоў на велізарнай прасторы. Рэзультаты лядовых авіяразведак дапамогуць капітанам суднаў арыентыравацца па шляху іх следавання.

У Арктыцы каманда лятаючай лодкі мяркуе прабыць да канца верасня.

Нам. адказнага рэдактара С. Т. МАРЧЭНКА

СЁННЯ Ў КІНОТЭАТРАХ

Кінотэатр 1 МАЯ
ХЛОПЕЦ З ТАЙГІ
Пачатак сеансаў 6, 7.45, 9.30, 11.15

Кінотэатр „КІМ"
ПЕСНЯ АБ ЛЮБВІ
Пачатак сеансаў 5, 6.30, 8, 9.30, 11,

ПАРК ІМЕНІ 1-га МАЯ

21 чэрвеня 1941 г. — 22 чэрвеня 1941 г.

ДВА КАНЦЭРТЫ

Беларускай Дзяржаўнай Ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга Філармоніі

ДЗЯРЖАЎНЫ ХОР БССР

Мастацкі кіраўнік І. Г. БАРЫ.

У ПРАГРАМЕ:

Творы савецкіх кампазітараў, руская і заходне-еўрапейская класіка.
Цесні народаў СССР (беларускія, рускія, яўрэйскія, украінскія малдаўскія, армянскія і др.)

…цэрце ўдзельнічаюць:

Ф. САВІЦКІ (аккардыён), В. В. БАСОЎ (мастацкае слова).

Пачатак у 9 гадзін 30 мінут вечара, каса з 4-х дня.

ГРАМАДЗЯНЕ!

Вы задумалі, напрыклад, набыць для сябе якія-небудзь каштоўныя рэчы: радыёпрыёмнік, веласіпед, матацыкл, добрае паляўнічае ружжо, фотаапарат „Лейка" або „Спорт", піяніна, баян і т. д. Не кожны зможа набыць такія рэчы адразу. І гэтай справе на дапамогу працоўным прыходзіць ашчадная каса, яна прадастаўляе магчымасць накапіць неабходныя для гэтага сродкі.

Зручна і выгадна карыстацца паслугамі ашчаднай кассы. Кожны ўкладчык атрымоўвае 3 працэнты па бестэрміновых звычайных укладах, па тэрміновых 5 працэнтаў гадавых

АШЧАДНАЯ КАСА ПЕРАВОДЗІЦЬ УКЛАДЫ НА АКРЭДЫТЫВЫ.

Кожны ўкладчык па акрэдытыву зможа атрымаць уклад у любой ашчаднай касе Савецкага Саюза.

Ашчадныя касы не абмяжоўваюць суму ўкладаў і строга захоўваюць іх тайну. Па першаму патрабаванню ўкладчыка ашчадная каса вытварае выдачу ўклада.

Грамадзяне! Карыстайцеся паслугамі ашчадкас!

АШЧАДКАСА СТВАРАЕ МАГЧЫМАСЦЬ НАКАПІЦЬ ЗБЕРАЖЭННІ ДЛЯ НАБЫЦЦЯ КАШТОЎНЫХ РЭЧАЎ.

БРЭСЦКАЕ АБЛАСНОЕ ЎПРАЎЛЕННЕ ДЗЯРЖПРАЦАШЧАДКАС І ДЗЯРЖКРЭДЫТА.

Да ўвагі ўладальнікаў радыёпрыёмнікаў!

Брэсцкі абласны радыёкамітэт напамінае кіраўнікам устаноў, прадпрыемстваў і прыватных уладальнікаў, што абанементная плата за радыёслуханне за III квартал 1941 года павінна быць унесена ў паштовыя канторы па месцу рэгістрацыі радыёпрыёмнікаў,

не пазней 2-га ліпеня 1941 года.

Неўнясенне абанементнай платы за III квартал да 2 ліпеня 1941 года цягне за сабой штраф на падставе пастановы Соўнаркома Саюза ССР ад 10 верасня 1930 года за № 1593.

Рэгістрыруйце вашы прыёмнікі, не дапускайце запазычанасці па абанементнай плаце, не чакайце прыхода кантроля для састаўлення акта аб нерэгістрацыі радыёпрыёмнікаў

БРЭСЦКІ АБЛАСНЫ РАДЫЁКАМІТЭТ

У АДДЗЕЛ АБ'ЯЎ АБЛАСНОЙ ГАЗЕТЫ „ЗАРА"

Звоніце па тэлефону № 615

штодзённа ад 9 гадзін раніцы да 17 гадз. 30 мін.

Да ведама агароднікаў

Магазін лесакамбіната „ЧЫРВОНАЯ ЗАРА" прадае тычкі для памідораў і бабовых

Пункт продажу: Магазін № 11, вугал Маскоўскай і Савецкай

Брэсцкаму абллесдрэўхімсаюзу патрабуюцца:

галоўныя бухгалтары, бухгалтар-рэвізор і бухгалтар-інструктар

Заявы падаваць: Абллесдрэўхімсаюз, Брэст, Гогаля, 41, аддзел кадраў.

БРЭСЦКАМУ ЛЕСАЗАВОДУ № 1 патрабуюцца

Шофер, трактарысты і рабочыя.

Звяртацца па адрасу: Вялікая Соя, Лесазавод № 1.

Дырэкцыя

Тыраж 18000. Адрас рэдакцыі: Брэст, вугал Савецкай і Пушкінскай № 15 25 (2-гі паверх). Тэлефоны: адказнага рэдактара — 1-17, нам. адказнага рэдактара — 7-85, адказнага сакратара і аддзела пісем № 615. Аддзелы: эканамічны, [illegible] — 1-23, начная рэдакцыя — 7-11. Друкарня ім. Варашылава. УД—1094